

NOWOCZESNE CIEPŁOWNICTWO

Pismo Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie

Nr 277
10/2015

ISSN 2449-5352

w numerze:

**Założenia do strategii
ciepłownictwa
i chłodnictwa
– konsultacje KE**

**Konferencje,
kongresy,
szkolenia**

Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie powstała z przekształcenia Izby Gospodarczej „Energetyka Ciepła” powołanej w 1994 r., ma osobowość prawną oraz umocowanie ustawowe - jest jedyną organizacją samorządu gospodarczego reprezentującą interesy gospodarcze zrzeszonych w niej podmiotów dostarczających ciepło na potrzeby komunalno-bytowe. Zrzesza ponad 220 przedsiębiorstw funkcjonujących w różnych formach organizacyjno-prawnych prowadzących działalność z zakresu wytwarzania, przesyłania, dystrybucji i obrotu ciepłem.

Podstawowe cele Izby to m.in.:

- integrowanie środowiska osób fizycznych i prawnych związanych z ciepłownictwem;
- reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych w niej podmiotów wobec organów państwowych, samorządowych, społecznych, itp.;
- propagowanie nowoczesnej wiedzy techniczno-ekonomicznej;
- inicjowanie i współdziałanie w ustalaniu programów rozwoju ciepłownictwa;
- kształtowanie warunków rozwoju branży, inspirowanie, opracowywanie, dokonywanie ocen merytorycznych projektów i nowelizacji obowiązujących przepisów prawnych w tym zakresie.

Zgodnie z przyjętą misją „Służymy rozwojowi ciepłownictwa w Polsce” Izba realizuje prace w zakresie:

- budowania standardów ciepłownictwa;
- reprezentowania członków Izby;
- organizacji systemu informacyjnego;
- prowadzenia działalności edukacyjnej;
- integrowania środowiska;
- udzielania pomocy w rozwiązywaniu problemów przedsiębiorstw.

Praca organiczna IGCP prowadzona jest przez 4 Regionalne Oddziały, podlegające Zarządowi Izby, Południowo-Wschodni, Południowo-Zachodni, Północno-Wschodni, Północno-Zachodni. Działalność RO jest prowadzona względnie autonomicznie na bazie aktywności członków. Regionalne Oddziały organizują sympozja, seminaria i spotkania robocze, na których omawiane są problemy występujące w przedsiębiorstwach. Do udziału w tych spotkaniach zapraszani są przedstawiciele parlamentu, administracji rządowej i samorządowej, przedstawiciele producentów.

Najwyższą władzą Izby rozstrzygającą o wszystkich sprawach należących do zakresu jej działania jest Walne Zgromadzenie pełnomocnych przedstawicieli członków.

Rada Izby jest jej najwyższym organem w okresie między Walnymi Zgromadzeniami wykonującą stały nadzór i kontrolę nad działalnością Izby. Organem wykonawczym jest Zarząd Izby reprezentujący Izbę na zewnątrz.

Zapraszamy na naszą stronę:

www.igcp.org.pl

 **Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie**

**NOWOCZESNE
CIEPŁOWNICTWO**

Szanowni Państwo,

Przedstawiamy naszą ofertę dotyczącą możliwości zamieszczenia przez Państwa Firmę ogłoszeń reklamowych oraz artykułów sponsorowanych w miesięczniku „Nowoczesne Ciepłownictwo” wydawanym przez Izbę Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie.

CENY REKLAM/OGŁOSZEŃ

druga strona NC:	2000 zł
cała strona w środku NC:	1400 zł
cała strona na końcu NC:	1200 zł
1/2 strony w środku NC:	1000 zł

W przypadku zamówienia większej ilości reklam udzielamy rabatów w wysokości:

- od 3 do 5 ogłoszeń – 10%**
- od 6 do 8 ogłoszeń – 35%**
- 8 i więcej ogłoszeń – 50%**

Zachęcamy również do zamieszczania artykułów sponsorowanych, prezentujących osiągnięcia Państwa Firmy lub jej produkty. Cena podstawowa artykułu o objętości jednej kolumny (strona w formacie A4) wynosi 1000 zł.

Ceny artykułów o większej objętości są do negocjacji. W przypadku zamówienia cyklu ogłoszeń istnieje możliwość uzyskania korzystnych rabatów.

Do cen doliczany jest podatek VAT w wysokości 23%.

Partnerom IGCP udzielamy dodatkowych upustów zgodnie z zawartą umową.

Zainteresowanych prosimy o kontakt z redakcją „Nowoczesnego Ciepłownictwa”.

Nasz adres:

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
02 – 796 Warszawa, ul. Migdałowa 4 lok. 22
tel. (22) 644 70 19
fax. 644 70 99
e-mail: nc@igcp.org.pl

ISOPLUS Polska Sp. z o.o.
40-599 Katowice
ul. Żeliwna 43

Logstor Polska Sp. z o.o.
41-807 Zabrze
ul. Handlowa 1

LOGSTOR

UNISOFT Sp. z o.o.
81-368 Gdynia
ul. Pułaskiego 8

UNISOFT

ZPU Kazimierz Jońca
66-300 Międzyrzecz
ul. Przemysłowa 2

Danfoss Poland Sp. z o.o.
05-825 Grodzisk Mazowiecki
ul. Chrzanowska 5

Danfoss

Przedsiębiorstwo
Usługowo-Produkcyjne
SPIN S.A.
61-248 Poznań
ul. Dziadoszańska 10

Finpol Rohr Sp. z o.o.
01-918 Warszawa
ul. Nocznickiego 33

Zakład Urządzeń Kotłowych
STĄPORKÓW S.A.
26-220 Stąporków
ul. Górnicza 3

Przedsiębiorstwo
Specjalistyczne
ENERGOTERM Sp. z o.o.
87-100 Toruń
ul. Płaska 4-10

ENERGOTERM

CEGA Sp. z o.o.
01-224 Warszawa
ul. Kasprzaka 25

CEGA®

BROEN S.A.
58-200 Dzierżoniów
ul. Pieszycza 10

BROEN
INTELLIGENT FLOW SOLUTIONS

Ekokogeneracja S.A.
02-001 Warszawa
Al. Jerozolimskie 91

EKO KOGENERACJA

Diehl Metering Sp. z o.o.
43-440 Bażanowice
ul. Cieszyńska 1A

DIEHL
Metering
DAWNIEJ MIROMETR

FAMAS SA
90-552 Łódź
ul. Kopernika 36

Thermaflex Izolacji
Sp. z o.o.
58-130 Żarów
ul. Przemysłowa 6

BRUGG Systemy Rurowe Sp. z o.o.
05-860 Płochocin
ul. Lipowa 5

BRUGG PIPESYSTEMS
Flexible solutions

PwC Polska Sp. z o.o.
00-638 Warszawa
Al. Armii Ludowej 14

WEISS Sp. z o.o.
27-400 Ostrowiec Świętokrzyski
ul. Kolejowa 20

HUSN Sp. z o.o.
02-495 Warszawa
ul. Kolorowa 4/17

INSTAL-FILTER
Przemysłowe Systemy
Ochrony Powietrza SA
65-000 Kościan
ul. Chłapowskiego 7

Sygnity SA
02-486 Warszawa
Al. Jerozolimskie 180

Sygnity

Biuro Studiów,
Projektów i Realizacji
ENERGOPROJEKT-KATOWICE SA
40-159 Katowice
ul. Jesionowa 15

I4Tech Sp. z o.o.
41-506 Chorzów
ul. 16 Lipca 14

i4tech
grupa Intral SA

SBB ENERGY S.A.
45-324 Opole
ul. Łowicka 1

SBB ENERGY
dawniej Remak-Rozruch S.A.

Meibes Sp. z o.o.
64-100 Leszno
ul. Gronowska 8

meibes
Perfekcyjne Systemy

Teldust A/S
DK-7100 Vejle, Denmark
Storhaven 8

Zakład Elementów Sprężystych
i Lotniczych Sp. z o.o.
03-829 Warszawa
ul. Podskarbińska 32/34 lok. 44

partnerzy IGCP

branżowi członkowie IGCP

INFRACORR Sp. z o.o.
80-423 Gdańsk
ul. Chrobrego 8

GPEC Serwis Sp. z o.o.
80-720 Gdańsk
ul. Połęże/Miałki Szlak 44

ENVIROTECH Sp. z o.o.
60-845 Poznań
ul. Kochanowskiego 7

ELEKTROTERMEX Sp. z o.o.
07-410 Ostrołęka
ul. Bohaterów Westerplatte 5

Metrolog Sp. z o.o.
64-700 Czarnków
ul. Kościuszki 97

Alfa Laval Polska Sp. z o.o.
02-674 Warszawa
ul. Marynarska 15

PROMAR Sp. z o.o.
85-097 Bydgoszcz
ul. Kościuszki 27

SWL Polska Sp. z o.o.
80-244 Gdańsk
ul. Grunwaldzka 82/4/6

E.ON edis energia Sp. z o.o.
02-954 Warszawa
ul. Królowej Marysieńki 10

Dalkia term S.A.
04-175 Warszawa
ul. Ostrobramska 75 C

HYDROTON Sp. z o.o.
82-300 Elbląg
ul. Grunwaldzka 2

**Przedsiębiorstwo
Innowacyjno-Wdrożeniowe
MERITUM**
87-100 Toruń
ul. Mohna 59/61

INTECH Sp. z o.o.
61-693 Poznań
ul. Piątkowska 201 A

PEC Serwis Sp. z o.o.
08-110 Siedlce
ul. Starzyńskiego 7

ECO Serwis S.A.
45-118 Opole
ul. Harcerska 15

ECO Logistyka Sp. z o.o.
45-118 Opole
ul. Harcerska 15

**Wspólne
Przedsiębiorstwo
Energetyczne Sp. z o.o.**
40-048 Katowice
ul. Kościuszki 30

spis treści

- 6-9 Kalendarium IGCP**
10-11 Prawo w energetyce
12-30 Aktualności
31 Pożegnanie
32-44 Prezentacje
32-35 ■ Polish non-paper on the EU strategy for heating and cooling.
36-37 ■ Stanowiska wybranych organizacji branżowych w sprawie planowanej europejskiej strategii ciepłowniczej.
38 ■ Interpelacja nr 34629.
39 ■ Odpowiedź na interpelację nr 34629.
40 ■ Interpelacja nr 34253.
41-44 ■ Odpowiedź na interpelację nr 34253.
45-46 Szkolenia, seminaria, konferencje
45 ■ Szkolenie Ekonomiczne w Turawie k/Opola.
45 ■ Szkolenie Ekonomiczne w Gdyni.
46 ■ Aktualne obowiązki przedsiębiorstw wynikające z nowej ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz dyrektywy IED – szkolenie w Warszawie.

miesięcznik wydaje:
Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie

adres redakcji:
02-796 Warszawa, ul. Migdałowa 4 lok. 22
tel. (22) 644 70 19, 644 02 50, fax (22) 644 70 99
e-mail: nc@igcp.org.pl, www.igcp.org.pl

Redaguje kolegium
Redaktor odpowiedzialny: Anna Pawliotti
Projekt graficzny i skład: Svart.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania artykułów oraz wprowadzanie innych zmian, które nie naruszają całości wpływają jedynie na ich przejrzystość. Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych. Przedruk całości jak i części artykułów wymaga zgody redakcji. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść ogłoszeń, reklam i artykułów sponsorowanych.

konto bankowe:
Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
Bank Pekao SA w Warszawie
18 1240 6218 1111 0000 4622 3908

Szanowni Państwo,

Polska z dużym zainteresowaniem śledzi prace związane z przygotowaniem strategii Unii Europejskiej dla ciepłownictwa i chłodnictwa oraz wyraża swoją gotowość do aktywnego uczestnictwa w pracach nad tym dokumentem. Ciepłownictwo i chłodnictwo jest ważnym elementem w osiągnięciu celów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, podniesienia efektywności energetycznej oraz rozwoju wysokosprawnej kogeneracji (CHP) i odnawialnych źródeł energii (OZE).

Strategia opisz sektor ciepłowniczy, jego potrzeby i potencjał w wypełnianiu celów unijnej polityki klimatycznej i energetycznej. Z kwestii strategicznych nacisk zostanie położony na oszczędność energii pierwotnej, efektywność energetyczną i wzrost udziału OZE.

W odpowiedzi na interpelację poselską w sprawie ustawy Prawo ochrony środowiska – Sekretarz Stanu w MŚ informuje, że uchwalona przez Sejm RP, po przyjęciu poprawek Senatu RP w dniu 10 września 2015 r., ustawa o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska, zwana ustawą antysmogową, procedowana była z inicjatywy poselskiej. Celem tej ustawy jest m.in. stworzenie lepszych możliwości zastosowania prawnych narzędzi poprawy jakości powietrza w Polsce, na szczeblu wojewódzkim i lokalnym. Natomiast odnośnie do finansowego wsparcia działań na rzecz szeroko rozumianej poprawy stanu środowiska, informuje, że głównym źródłem finansowania takich działań są fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

W odpowiedzi na interpelację w sprawie zmiany sposobu zasilania w ciepło w postaci budowy wysokoparametrowego przyłącza ciepłowniczego dla wspólnot mieszkaniowych, informacje przekazała sekretarz Stanu w MG. Przypomniała, że w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne nie zdefiniowano pojęć sieć wysokoparametrowa oraz sieć niskoparametrowa. Z kolei zasady oraz wymagania techniczne w zakresie przyłączy odbiorców do sieci ciepłowniczej są określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 15 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowego funkcjonowania systemów ciepłowniczych. W rozporządzeniu tym w § 1 zdefiniowane są między innymi takie pojęcia jak: sieć ciepłownicza, przyłącze, węzeł cieplny, lecz nie ma rozróżnienia na sieć wysokoparametrową i niskoparametrową. Ani z ww. ustawy – Prawo energetyczne, ani też z ww. rozporządzenia nie wynika żaden zakaz dostarczania ciepła za pomocą sieci niskoparametrowej.

Zarząd Izby aktywnie uczestniczył w zorganizowanych w październiku konferencjach: Kongresie Nowego Przemysłu, Europejskim Meetingu Gospodarczym KIG, Konferencji „Rola sektora kogeneracji w realizacji celów Polityki Energetycznej Polski do 2050”, IGCP objęła patronatem konferencję „Polskie ciepłownictwo-koncepcje modernizacji w trakcie Forum Czystej Energii” podczas Targów POL-ECO SYSTEM w Poznaniu.

W październiku odbyły się szkolenia ekonomiczne zorganizowane przez Izbę dla członków i partnerów, oraz szkolenie dotyczące obowiązków pec-ów wynikających z ustawy o systemie handlu emisjami.

Od kilku już lat w grudniu zapraszamy wszystkich Członków i Partnerów Izby do udziału w organizowanych przez Izbę seminariach regionalnych.

Zapraszamy do lektury
Zarząd IGCP

Inauguracja roku akademickiego na Politechnice Warszawskiej

■ Tradycyjnie, w dniu 1 października zainaugurowany został rok akademicki na Politechnice Warszawskiej. Przedstawiciel Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie – Wiceprezes Bogusław Regulski – wziął udział w uroczystościach na Wydziale Inżynierii Środowiska. W przemowie wygłoszonej do zebranych w Dużej Auli przyszłych studentów oraz władz Uczelni i Wydziału, licznej reprezentacji kadry naukowej Wydziału oraz zaproszonych na spotkanie gości, Wiceprezes Bogusław Regulski zwrócił uwagę na wyzwania stojące przed sektorem ciepłowniczym, elementy wpływające na rozwój tej branży oraz na rosnące zapotrzebowanie na wysoko wykwalifikowaną kadrę inżynierską. Na zakończenie wystąpienia złożył serdeczne życzenia całej braci akademickiej.

Jubileusz 40-lecia PEC w Siedlcach

■ W dniu 2 października br. odbyły się uroczystości 40-lecia PEC w Siedlcach. Na uroczystej akademii, która odbyła się w Centrum Kultury i Sztuki im A.Meżeryckiego, gościło wielu znamienitych gości, wśród których znaleźli się przedstawiciele władz lokalnych, parlamentarzyści, reprezentanci wielu podmiotów współpracujących z PEC – em oraz przyjaciele ze środowiska ciepłowniczego. Izbę Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie reprezentował wiceprezes Bogusław Regulski.

Duński ciepłowniczy Road-Show zawitał na polskie wybrzeże

■ Ambasada Królestwa Danii, we współpracy z Izłą Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie i Duńską Izłą Ciepłowniczą (Danish Board of District Heating) już po raz trzeci zorganizowały studyjną wizytę duńskich przedstawicieli sektora ciepłowniczego pn. District Heating Roadshow Seminar in Poland, która w dniach 5-8 października br., tym razem zawiwała do północno-zachodniej Polski. Wiodącym tematem wizyty było hasło: „Ciepłownictwo i gospodarka niskoemisyjna”. Podstawowym celem, zresztą skutecznie zrealizowanym, wizyty duńskich ekspertów w polskich przedsiębiorstwach ciepłowniczych, była możliwość zapoznania się z obecną sytuacją sektora ciepłowniczego w Polsce, wyzwania-

mi, z jakimi borykają się przedsiębiorstwa ciepłownicze, oraz przewidywanymi zmianami zmierzającymi do usprawnienia obecnie funkcjonujących instalacji. Polsko-duńska współpraca, polegająca na wymianie myśli technologicznej i zdobytych po obu stronach doświadczeń rozpoczęła się już kilka lat temu, dzięki otwartemu dialogowi między polską (IGCP) i duńską (DBDH) izbą ciepłowniczą. Spotkania odbyły się w czterech miastach regionu północno-zachodniego: Szczecinie, Kołobrzegu, Słupsku i Gdańsku i zorganizowane zostały w perfekcyjny sposób przez działające w nich przedsiębiorstwa ciepłownicze. Dzięki sporemu zainteresowaniu ze strony przedsiębiorstw ciepłowniczych z regionu w każdym z miejsc wizyty, spotkania te stały się platformą wymiany doświadczeń pozwalającą na wykorzystanie potencjału technologicznego i systemowego po stronie polskiej jak i duńskiej w sektorze ciepłownictwa. Opiekę merytoryczną i organizacyjną, ze strony Izby sprawował wiceprezes Bogusław Regulski.

Komisja europejska konsultuje założenia do strategii ciepłownictwa i chłodnictwa

■ Od pewnego czasu trwają w KE prace nad stworzeniem ram prawnych i organizacyjnych dla obszaru ciepłownictwa i chłodnictwa. Z przedstawionych do konsultacji założeń wynika, że problem zaopatrzenia a w ciepło lub chłód powinien stać się dużo bardziej istotnym elementem europejskiej polityki energetyczno-klimatycznej niż to było do tej pory. Na naszej stronie w Dziale BIBLIOTEKA w Zakładce OPRACOWANIA BRANŻOWE (dostępnej dla członków IGCP po zalogowaniu) w informacji *Założenia do strategii ciepłownictwa i chłodnictwa* można zapoznać się z pierwszą wersją tego dokumentu.

W procesie konsultacji wzięła udział już strona polska, wydając stanowisko w tej sprawie, które powstało przy ścisłej współpracy Ministerstwa Gospodarki z IGCP oraz PTEZ. Stanowisko zostało przekazane na odpowiedni poziom decyzyjny w KE.

W ramach konsultacji sływały również opinie z innych organizacji lub krajów członkowskich UE. W Dziale PREZENTACJE zamieszczamy stanowisko strony polskiej oraz w drugim załączniku opinie branży ciepłowniczey w UE w tej sprawie.

Kolejne spotkanie Zespołu ds. taryfowania

■ W dniu 12 października 2015 roku w siedzibie IGCP odbyło się kolejne spotkanie Zespołu ds. modelu taryfowania w ciepłownictwie.

Spotkanie otworzył Prezes Zarządu IGCP Jacek Szymczak, który w skrócie przedstawił uwagi po pierwszym spotkaniu z URE. Pan Paweł Jasiński, na podstawie wspomnianego spotkania jak również opublikowanych przez Prezesa URE metodologii dla sektorów gazowego i elektroenergetycznego, zwrócił uwagę na prawdopodobne oczekiwanie Urzędu zachowania możliwości regulacyjnych wobec przedsiębiorstw ciepłowniczych. Biorąc wszystkie uwagi pod rozwagę członkowie Zespołu odnieśli się do elementów modelu, które IGCP zobowiązała się uzupełnić czy dodatkowo uargumentować przed kolejnym spotkaniem w URE. Po przeprowadzonej dyskusji postanowiono przygotować kolejny materiał, który w swoich korektach i uzupełnieniach będzie nawiązywał do dyskusji podczas spotkania w URE.

Przy nowym, skorygowanym materiale IGCP zostanie również przekazana prośba do URE o pisemne ustosunkowanie się do naszej propozycji przed kolejnym spotkaniem. Nasz materiał zostanie przesłany do URE 20 października b.r., a Pan Jacek Szymczak ustali z URE kolejny termin spotkania z ich przedstawicielami.

Spotkanie Zespołu PPCS

■ W dniach 13-15 października w miejscowości Czekanów k/Ostrowa Wielkopolskiego odbyło się kolejne spotkanie robocze Zespołu w ramach Programu Promocji Ciepła Systemowego. Z ramienia Izby w spotkaniu uczestniczył Prezes Jacek Szymczak. Podczas spotkania pracowano nad redakcją kolejnego numeru „Magazynu Ciepła Systemowego” oraz odbyło się szkolenie w zakresie „Etykieta biznesu”. Szkolenie dla członków Zespołu przeprowadziła profesjonalna firma zewnętrzna. Z uwagi na praktyczne znaczenie (w bieżącej pracy wszystkich przedsiębiorstw ciepłowniczych) bardzo wielu elementów przedmiotowego szkolenia, Zespół przygotowuje pisemny materiał, który w ramach izbowego Newslettera będzie udostępniony członkom IGCP.

Robocze spotkanie w sprawie przyszłości mechanizmów wsparcia dla kogeneracji

■ W dniu 14 października, w siedzibie PTEZ odbyło się robocze spotkanie przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki z członkami Komitetu Sterującego Programu Rozwoju Kogeneracji, na którym przedstawiono do konsultacji założenia do mechanizmów wsparcia dla rozwoju kogeneracji, przygotowane w ramach tego programu. Wypracowana w trakcie dotychczasowych prac grup ekspertów koncepcja, jak już wcześniej Państwa infor-

mowaliśmy, opiera się na mechanizmie aukcyjnym, w dużej mierze zbliżonym do aukcji w systemie wsparcia dla energii ze źródeł odnawialnych. Taka ścieżka analityczna została przyjęta w trakcie prac zespołu projektowego ze względu na uwarunkowania płynące z dokumentów UE. Dzięki konsultacjom z organami administracji państwowej możliwe będzie znalezienie spójnego, również na naszym krajowym poziomie, rozwiązania niezbędnego dla naszego sektora. Na naszej stronie w Dziale BIBLIOTEKA w Zakładce ORACOWANIA BRANŻOWE (dostępnej dla członków IGCP po zalogowaniu) w informacji Koncepcja wsparcia dla rozwoju kogeneracji – materiały robocze wrzesień 2015 znajdziecie Państwo podsumowanie dotychczasowych prac w tym obszarze.

Posiedzenie Rady IGCP

■ W dniach 15-16 października w Jeleniej Górze odbyło się czwarte w tym roku posiedzenie Rady Izby.

W spotkaniu wziął również udział Zarząd IGCP. Posiedzenie Rady poświęcone było przede wszystkim analizie wyników finansowych Izby za 9 miesięcy bieżącego roku oraz ocenie wrześniowego Forum Ciepłowników Polskich w Międzyzdrojach. Podczas posiedzenia Zarząd Izby złożył również informację o najistotniejszych działaniach zrealizowanych i podjętych w czasie od ostatniego posiedzenia Rady. Omówione zostały również najbardziej aktualne zagadnienia bezpośrednio dotyczące funkcjonowania przedsiębiorstw ciepłowniczych.

Obradował Konwent Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Politechniki Wrocławskiej

■ W dniu 16 października br. odbyło się tradycyjne posiedzenie Konwentu Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Politechniki Wrocławskiej. Konwent – to gremium doradcze dla Dziekana Wydziału, którego celem jest między innymi wspieranie działań merytorycznych i edukacyjnych w byłych absolwentów uczelni. W skład Konwentu Wydziału ME PWr wchodzi między innymi wiceprezes Bogusław Regulski. Głównym tematem ostatniego spotkania członków Konwentu była kwestia satysfakcji pracodawców z pracy absolwentów Wydziału oraz potencjalnych zmian w sposobie nauki aby ta satysfakcja była jeszcze większa. W obradach zwrócono również uwagę na sposób powiązania oczekiwań sektora energetycznego wobec działalności naukowo-badawczej uczelni.

Kongres Nowego Przemysłu

■ W dniach 19-20 października w Warszawie odbył się XII Kongres Nowego Przemysłu. Kongres otworzyła debata zatytułowana „Czy czeka nas rewolucja w energetyce”. Jak co roku w Kongresie uczestniczyło kilkaset osób z całego sektora energetycznego wraz z przedstawicielami administracji rządowej. Podczas uroczystej gali zostały również wręczone nagrody „Nowy Impuls 2015”, jak podkreślił Prezes Grupy PTWP dla „... firm, instytucji i osób, które wnoszą do polskiej gospodarki i sektora paliwowo-energetycznego nową jakość, wskazują ofensywne trendy i wyznaczają kierunki pozytywnych zmian”. W drugim dniu obrad obyla się debata poświęcona ciepłownictwu, w której wzięli udział przedstawiciele URE, PGNiG Termika, Fortum, Energoprojektu Katowice, PTEZ oraz IGCP. Izbę reprezentował Prezes, Jacek Szymczak, który w ramach otwarcia debaty przedstawił prezentację „Wyzwania w sektorze ciepłownictwa systemowego”, z której wynika m.in. stwierdzenie, że poważne wyzwania istnieją w każdym obszarze funkcjonowania ciepłownictwa systemowego, a więc w wytwarzaniu, sieciach ciepłowniczych a także budynkach i relacji z klientami. Uczestnicy panelu „Ciepłownictwo” stwierdzili, że do 2020 r. powstaną w Polsce nowe źródła kogeneracyjne o mocy ok. 2 tys. MW elektrycznych, które będą opalane przede wszystkim gazem ziemnym. Aby kogeneracja mogła rozwijać się w większym stopniu, potrzeba stabilnego systemu wsparcia, który powinien wynosić 15 lat i powinien zapewnić rentowność na poziomie ok. 10%.

Europejski Meeting Gospodarczy KIG

■ W dniu 21 października br. w Warszawie odbyła się piąta już edycja Europejskiego Meetingu Gospodarczego, organizowanego przez Krajową Izbę Gospodarczą. Jest to prestiżowe spotkanie świata biznesu, polityki i nauki dotyczące najważniejszych problemów gospodarczych. Tegoroczne spotkanie, w którym wzięło udział ponad 100 uczestników, odbyło się pod hasłem „Pakiet klimatyczno-energetyczny 2020-2030 kosztowna ideologia czy pragmatyzm gospodarczy”. W panelu dyskusyjnym pt. *Skutki i koszty dla gospodarki z przyjętego Pakietu, wybory i strategię elektroenergetyki w przełożeniu na szeroko rozumiane bezpieczeństwo energetyczne dla działalności gospodarczej* wzięli udział przedstawiciele: Komitetów wyborczych partii startujących w wyborach parlamentarnych, świata nauki, gospodarki, środowiska, energetyki i związków zawodowych. Wśród dyskutantów w grupie energetycznej

IGCP reprezentował wiceprezes Bogusław Regulski. Na zakończenie Meetingu prof. Marian Miłek odczytał treść II Apelu warszawskiego – wspólnie stworzonego dokumentu programowego stanowiącego między innymi przesłanie do decydentów na poziomie krajowym i europejskim w sprawie rozważnego kreowania nowych mechanizmów gospodarczych w relacji z problemem stabilności i bezpieczeństwa polskiej gospodarki.

Konferencja „Rola sektora kogeneracji w realizacji celów Polityki Energetycznej Polski do 2050”

■ W dniu 22 października br., w budynku Ministerstwa Gospodarki odbyła się konferencja pt. *Rola sektora kogeneracji w realizacji celów Polityki Energetycznej Polski do 2050*. Honorowym patronem tego spotkania był Minister Gospodarki a organizatorem Polski Komitet Światowej Rady Energetycznej, której przewodniczącym jest p. Henryk Majchrzak Prezes PSE. Konferencja przeprowadzona została w dwóch blokach tematycznych. Pierwszy dotyczył roli kogeneracji w gospodarce energetycznej kraju natomiast w drugim przedstawione zostały mechanizmy wspierające funkcjonowaniu i rozwojowi sektora kogeneracji. W pierwszym bloku tematycznym, prezentację na temat rynku ciepła systemowego i pozycji kogeneracji w efektywnym systemie ciepłowniczym przedstawił wiceprezes Bogusław Regulski.

Huta Łabędy chce produkować dla ciepłownictwa

■ W dniu 26 października w siedzibie IGCP Prezes Izby spotkał się z kierownikiem sprzedaży Huty Łabędy SA. Przedstawiciel huty poinformował o przygotowaniach do produkcji rur z przeznaczeniem dla ciepłownictwa. Podczas spotkania omówiono możliwości współpracy Huty z IGCP, głównie w zakresie możliwości prezentowania przyszłej oferty członkom naszej Izby.

Narada w sprawie warunków pozyskania środków z POLiŚ na kogenerację i OZE

■ W dniu 26 października br., w siedzibie PGE w Warszawie, odbyło się spotkanie zespołu roboczego powstałego w ramach współpracy środowiska energetycznego w zakresie ustalenia zasad pozyskiwania środków pomocowych z POLiŚ na modernizację źródeł wytwarzania energii z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii oraz technologii kogeneracji. Mechanizmy wsparcia planowane dla tego obszaru przewidują dofinansowanie przebudowy lub budowy takich źródeł

w zakresie różnicy pomiędzy kosztami takiej inwestycji a wartością inwestycji odpowiednią dla instalacji referencyjnej. W trakcie spotkania omawiane były aspekty techniczne i ekonomiczne takich instalacji. Zebrani zdecydowali też o wykonaniu opracowania eksperckiego w tym zakresie, aby mogło być pomocne Ministerstwu Gospodarki w tworzeniu mechanizmów wsparcia. W spotkaniu uczestniczył wiceprezes Bogusław Regulski.

Nadal brak jednoznaczności w sprawie pomocy dla sieci ciepłowniczych

■ Jak już wcześniej informowaliśmy wielokrotnie, nie ma jak na razie dobrych informacji dla sektora ciepłowniczego na temat mechanizmów wsparcia dla modernizacji sieci ciepłowniczych. Przypomnieć należy, że w ramach środków UE, w POLiŚ ograniczono w bardzo poważny sposób możliwość korzystania ze wsparcia na modernizację sieci ciepłowniczych (Działanie 1.5) poprzez uwarunkowanie tych działań od posiadania przez beneficjenta efektywnego systemu energetycznego. Jak na razie, pomimo intensywnych działań IGCP w tej sprawie, informacje napływające z Komisji Europejskiej nie są zbyt optymistyczne. Nadal trwają konsultacje nad możliwością udzielania pomocy na klasyczne modernizacje sieci ciepłowniczych (bez rozwoju rynku, czyli bez budowy nowych przyłączy) w ramach działań na rzecz poprawy efektywności energetycznej. Na spotkaniu w dniu 26 października br. z przedstawicielami Departamentu Funduszy Europejskich Ministerstwa Gospodarki, przedstawiciele IGCP w osobach eksperta p. Małgorzaty Kołodziej-Nowakowskiej oraz wiceprezesa Bogusława Regulskiego po raz kolejny przedstawili linię argumentacyjną za zastosowaniem takiego rozwiązania w stosunku do inwestycji modernizacyjnych. MG zadeklarowało kontynuację działań w tym zakresie.

Święto narodowe Czech

■ W dniu 27 października z okazji 97-jej rocznicy odzyskania niepodległości Ambasada Czech zorganizowała uroczyste spotkanie w Hotelu Regency w Warszawie. Wśród licznego grona zaproszonych gości byli przedstawiciele kilku państw reprezentujący różne obszary działalności gospodarczej, społecznej i politycznej. W uroczystości IGCP reprezentował Prezes Jacek Szymczak.

Spotkanie robocze z zarządem CEZ

■ W dniu 28 października w siedzibie CEZ Polska Prezes Jacek Szymczak spotkał się z Panią Bohdaną Horackovą, Country Manager, Dyrektorem Generalną. Podczas spotkania

omówiono możliwości bliższej współpracy w ramach naszego samorządu gospodarczego. Dokładniej zastanawiano się nad potencjalną współpracą w ramach promowania produktu jakim jest ciepło. Jeszcze w tym roku odbędzie kolejne spotkanie, bardziej szczegółowe, gdzie przedstawiciele IGCP zapoznają osoby zajmujące się taką działalnością w CEZ Polska z Programem Promocji Ciepła Systemowego.

IGCP patronowała konferencji na Forum Czystej Energii

■ Targi POL-ECO SYSTEM w Poznaniu to jedna z największych imprez targowych obejmujących sprawy ochrony środowiska. W trakcie tegorocznej ich edycji, która miała miejsce w dniach 27-29 października, odbyło się również Forum Czystej Energii, zorganizowane przez redakcję Czystej Energii, przy współpracy między innymi Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie. W ramach Forum, w dniu 28 października br., odbyła się konferencja pt. Polskie ciepłownictwo-koncepcje modernizacji, na której przedstawionych zostało kilka prezentacji na temat zwiększenia udziału energii odnawialnej i technologii z nią związanych w ciepłownictwie systemowym. W konferencji uczestniczył wiceprezes Bogusław Regulski, który przedstawił prezentację na temat roli efektywnego systemu ciepłowniczego na obecnym i przyszłym rynku ciepła. Sesję o ciepłownictwie systemowym zakończył panel dyskusyjny, prowadzony przez wiceprezesa Bogusława Regulskiego, w którym uczestniczyli prelegenci z sesji tematycznej.

Posiedzenie Rady Oddziału Południowo-Zachodniego IGCP

■ W dniach 29-30 października w Szczawinie Zdroju odbyło się posiedzenie Rady Oddziału Południowo-Zachodniego IGCP. W spotkaniu wzięło również udział Zarząd IGCP. Podczas posiedzenia dyskutowano między innymi o możliwości współpracy z uczelniami wyższymi, w szczególności w zakresie energetyki cieplnej. Dokonano również oceny możliwości pozyskania przez członków IGCP wsparcia inwestycji modernizacyjnych i rozwojowych z funduszy europejskich w okresie finansowania 2014-2020. Uzgodniono, że Zarząd IGCP – w konsultacji z członkami Rady – przygotowuje zakres programowy potencjalnej współpracy z uczelniami, zbada możliwości współpracy z uczelniami oraz zbada potencjalne zainteresowanie członków IGCP kierowaniem na taką edukację przedstawicieli przedsiębiorstw.

Ukazały się przepisy

Dziennik Ustaw z dnia 1 października 2015 r.:

- poz. 1515 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 września 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o samorządzie gminnym

Dziennik Ustaw z dnia 2 października 2015 r.:

- poz. 1526 – Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 11 września 2015 r. w sprawie wysokości kosztów upomnienia skierowanego przez wierzyciela do zobowiązanego przed wszczęciem egzekucji administracyjnej

Dziennik Ustaw z dnia 5 października 2015 r.:

- poz. 1542 – Obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 9 września 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych

Dziennik Ustaw z dnia 5 października 2015 r.:

- poz. 1543 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 września 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego

Dziennik Ustaw z dnia 6 października 2015 r.:

- poz. 1545 – Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 25 września 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu przesyłania deklaracji i podań oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone

Dziennik Ustaw z dnia 7 października 2015 r.:

- poz. 1554 – Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22 września 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego

Dziennik Ustaw z dnia 12 października 2015 r.:

- poz. 1593 – Ustawa z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska

Dziennik Ustaw z dnia 13 października 2015 r.:

- poz. 1595 – Ustawa z dnia 10 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów

Dziennik Ustaw z dnia 13 października 2015 r.:

- poz. 1606 – Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 3 września 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu i form audytu energetycznego oraz części audytu remontowego, wzorów kart audytów, a także algorytmu oceny opłacalności przedsięwzięcia termomodernizacyjnego

Dziennik Ustaw z dnia 14 października 2015 r.:

- poz. 1615 – Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej

Dziennik Ustaw z dnia 15 października 2015 r.:

- poz. 1618 – Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw

Dziennik Ustaw z dnia 16 października 2015 r.:

- poz. 1634 – Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw

Dziennik Ustaw z dnia 20 października 2015 r.:

- poz. 1649 – Ustawa z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw

Dziennik Ustaw z dnia 20 października 2015 r.:

- poz. 1651 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21 września 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie przyrody

Dziennik Ustaw z dnia 22 października 2015 r.:

- poz. 1674 – Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 7 października 2015 r. w sprawie udzielania przez Bank Gospodarstwa Kra-

jowego pomocy publicznej w formie gwarancji spłaty kredytów w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014-2020

Dziennik Ustaw z dnia 23 października 2015 r.:

■ poz. 1676 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 września 2015 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU)

Dziennik Ustaw z dnia 23 października 2015 r.:

■ poz. 1688 – Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

Dziennik Ustaw z dnia 27 października 2015 r.:

■ poz. 1713 – Ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Dziennik Ustaw z dnia 29 października 2015 r.:

■ poz. 1737 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet

Monitor Polski z dnia 7 października 2015 r.:

■ poz. 973 – Komunikat Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22 września 2015 r. w sprawie wytycznych Ministra Infrastruktury i Rozwoju w zakresie przechowywania i udostępniania dokumentów w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013

Monitor Polski z dnia 9 października 2015 r.:

■ poz. 992 – Komunikat Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 sierpnia 2015 r. w sprawie Szczegółowego opisu osi priorytetowych Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020

Monitor Polski z dnia 12 października 2015 r.:

■ poz. 1000 – Komunikat Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22 września 2015 r. o zmianach wprowadzonych do Szczegółowego opisu priorytetów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013

Monitor Polski z dnia 12 października 2015 r.:

■ poz. 101 – Obwieszczenie Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie wykazu norm zharmonizowanych

Monitor Polski z dnia 12 października 2015 r.:

■ poz. 1003 – Komunikat Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 30 września 2015 r. o zmianach wprowadzonych do Szczegółowego opisu priorytetów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013

Monitor Polski z dnia 22 października 2015 r.:

■ poz. 1029 – Obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 7 października 2015 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2016 r.

Prace nad dyrektywą wprowadzającą w życie postanowienia Rady Europejskiej z października 2014 roku

■ 29.09 odbyło się posiedzenie senackiej komisji do spraw UE, która obradowała nad stanowiskiem rządu do projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia racjonalizacji pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych. Projekt dyrektywy został opublikowany w połowie lipca 2015 roku. Dokument jest efektem prac legislacyjnych Komisji nad aktem wykonawczym, który wprowadzałby w życie ustalenia poczynione przez Radę Europejską w październiku 2014 roku. Zgodnie z wynegocjowanymi wówczas ramami polityki klimatyczno-energetycznej do 2030 roku, UE planuje do 2030 roku zredukować emisje gazów cieplarnianych o co najmniej 40% w porównaniu do poziomów z roku 1990. Projektowana dyrektywa definiuje zapadłe w październiku 2014 roku polityczne ustalenia co do pakietu energetyczno-klimatycznego na lata 2021-2030 i określa kształt europejskiego systemu handlu uprawnieniami do emisji po 2020 roku. Projekt dyrektywy wprowadza postanowienia dotyczące takich zagadnień jak:

- liniowy współczynnik redukcji,
- udział uprawnień sprzedawanych na aukcji,
- przydział bezpłatnych uprawnień (w tym również środki wsparcia niektórych sektorów energochłonnych w przypadku ucieczki emisji).

W opinii Ministra M. Korolca prace nad projektem dyrektywy będą trwały najprawdopodobniej dwa lata.

Formalne stanowisko rządu co do projektowanego aktu nie zostało jeszcze wypracowane.

Senacka Komisja do spraw Unii Europejskiej pozytywnie zaopiniowała projekt dyrektywy. Ponadto, senatorowie wyrazili swoje wsparcie dla rządu w działaniach, których celem jest rozstrzygnięcie zasygnalizowanych przez Ministra Korolca wątpliwości (odpowiednie zabezpieczenie interesów przemysłu energochłonnego oraz skuteczne przeciwdziałanie zjawisku carbon leakage).

Obecnie Ministerstwo Środowiska prowadzi z Ministerstwem Gospodarki oraz przedstawicielami przemysłu intensywny dialog.

Seminarium o możliwościach dofinansowania projektów energetycznych w nowej perspektywie UE

■ 28 września 2015 r. w Warszawie odbyło się, w ramach Dnia Przedsiębiorcy, seminarium „Wsparcie finansowe inwestycji w sektorze energetyki ze środków UE w nowej perspektywie finansowej 2014-2020”.

Celem seminarium było przybliżenie obszarów wsparcia oraz możliwości ubiegania się o dofinansowania projektów energetycznych z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020. Seminarium skierowane było do przedsiębiorców i przedsiębiorstw energetycznych – potencjalnych beneficjentów programu.

W trakcie seminarium przedstawiono informacje o najważniejszych zmianach w programie operacyjnym na lata 2014-2020 w stosunku do POIiŚ 2007-2013, środkach finansowych alokowanych w bieżącej perspektywie na projekty energetyczne oraz pierwszych naborach, które się niedługo rozpoczną.

W trakcie panelu dyskusyjnego z udziałem przedstawicieli Instytucji Pośredniczącej oraz instytucji wdrażających omówiono również kwestie związane z instrumentami finansowymi, które po raz pierwsze będą miały zastosowanie w ramach inwestycji energetycznych dofinansowywanych ze środków unijnych.

Ratyfikacja Poprawki Dauhańskiej do Protokołu z Kioto

■ Komisja Spraw Zagranicznych Senatu odbyła 29.09 posiedzenie w sprawie projektu ustawy o ratyfikacji poprawki dauhańskiej. Senatorowie nie wprowadzili poprawek do ustawy o ratyfikacji Poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., przyjętej w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r. Na podstawie Protokołu z Kioto państwa rozwinięte zobowiązały się do ograniczenia i redukcji emisji gazów cieplarnianych w latach 2008-2012. W związku z zakończeniem pierwszego okresu rozliczeniowego wyznaczono cele redukcji emisji na kolejne lata. Poprawka dauhańska do Protokołu z Kioto ustanawia drugi okres rozliczeniowy: od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2020 r. Główną zmianą wprowadzoną przez poprawkę dauhańską do Protokołu z Kioto jest nowy kształt Załącznika B, zawierającego zobowiązania redukcyjne państw. Dla Polski ważną zmianą jest wpisanie takiego samego zobowiązania redukcyjnego dla UE i wszystkich – ówczynie – 27 państw człon-

kowskich. Kraje Unii Europejskiej (i Islandia) uzgodniły, że wspólnie osiągną cel polegający na redukcji emisji o 20 proc. w stosunku do poziomu z 1990 r. Poprawka obejmuje też kontrolą kolejny gaz cieplarniany: trójfluorek azotu i wprowadza zmiany w rozliczaniu nadwyżki uprawnień do emisji gazów.

Senat podjął uchwałę o przyjęciu ustawy bez poprawek.

Veto dla ratyfikacji Poprawki Dauhańskiej do Protokołu z Kioto

■ 26 października Prezydent zawetował ustawę ratyfikującą Poprawkę Dauhańską do protokołu z Kioto.

Uzasadniając swoją decyzję Prezydent stwierdził, że związanie Rzeczypospolitej umową międzynarodową, która poprzez nakładane zobowiązania, wpływa na funkcjonowanie gospodarki i wiąże się z kosztami społecznymi powinno być poprzedzone szczegółową analizą skutków prawnych i ekonomicznych, w tym w ramach postępowania ustawodawczego poprzedzającego podjęcie decyzji przez Sejm w sprawie ustawy wyrażającej zgodę na ratyfikację. Zdaniem Prezydenta taka analiza nie została przeprowadzona.

Na stronie www.prezydent.pl zamieszczona jest: „Informacja w sprawie ustawy z dnia 11 września 2015 r. o ratyfikacji Poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., przyjętej w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r.”

Prezydent RP w dniu 26 października 2015 r. podjął decyzję w sprawie przekazania Sejmowi, w trybie określonym w art. 122 ust. 5 Konstytucji, z umotywowanym wnioskiem ustawy z dnia 11 września 2015 r. o ratyfikacji Poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., przyjętej w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r., do ponownego rozpatrzenia.

Sejm ustawą z dnia 11 września 2015 r. wyraził zgodę na dokonanie przez Prezydenta RP ratyfikacji Poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto nakładającej na Rzeczpospolitą Polską prawnie wiążące zobowiązania w zakresie emisji gazów cieplarnianych. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej umową międzynarodową, która poprzez nakładane zobowiązania, wpływa na funkcjonowanie gospodarki i wiąże się z kosztami społecznymi powinno być poprzedzone szczegółową analizą skutków prawnych i ekonomicznych, w tym w ramach postępowania ustawodawczego poprzedzającego podjęcie decyzji przez Sejm w sprawie ustawy wyrażającej

zgodę na ratyfikację umowy międzynarodowej. W opinii Prezydenta RP w trakcie prac ustawodawczych skutki te nie zostały dostatecznie wyjaśnione.

Metodologia i kryteria wykorzystywane do oceny inwestycyjnych projektów infrastrukturalnych sektora energii elektrycznej oraz ponoszonego podwyższonego ryzyka

■ URE na swojej stronie internetowej zamieścił dokument pod powyższym tytułem. Dokument został opracowany na podstawie art. 13 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 347/2013 z 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, w celu wskazania sposobu oceny przez Prezesa URE inwestycji w projekty infrastruktury energii elektrycznej posiadające status projektów wspólnego zainteresowania (ang. PCI – Projects of Common Interest).

Wytyczne do opracowania programów ochrony środowiska

■ Ministerstwo Środowiska, we współpracy z samorządami, przygotowało Wytyczne do opracowania wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska. Dokument zawiera wskazówki ułatwiające samorządom sporządzanie programów ochrony środowiska.

Programy te są jedną z podstaw prowadzenia krajowej polityki ochrony środowiska. Obowiązek ich przygotowania wynika z Prawa ochrony środowiska.

Remonty szkół ze sprzedaży jednostek AAU

■ Rząd RP – reprezentowany przez Ministerstwo Środowiska – zawarł kolejną umowę sprzedaży jednostek przyznanej emisji gazów cieplarnianych (tzw. jednostki AAU). Zarobione pieniądze – ok. 20 mln zł – zostaną przeznaczone na termomodernizację budynków oświatowych w całym kraju. Umowa została zawarta z Ministerstwem Środowiska, Łądu i Morza reprezentującym rząd Włoch. Sprzedaż jednostek AAU była możliwa dzięki znaczącej redukcji emisji gazów cieplarnianych przez Polskę. Polska zobowiązała się w Protokole z Kioto do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych o 6%, a osiągnęła 30% redukcji. Dzięki temu uzyskała nadwyżkę jednostek AAU, którą może sprzedawać krajom, mających ich niedobór.

Pieniądze ze sprzedaży jednostek włoskiemu rządowi zostaną w całości przeznaczone na termomodernizację budynków oświatowych.

Ministerstwo Środowiska zawarło dotychczas 11 umów sprzedaży jednostek AAU na łączną kwotę ok. 800 mln zł, w tym: dwie z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju działającym na rzecz rządu Hiszpanii oraz rządu Irlandii, dwie z prywatnymi podmiotami japońskimi, jedną z japońską rządową Organizacją Rozwoju Nowych Energii i Technologii Przemysłowych (NEDO), cztery z Bankiem Światowym działającym w charakterze powiernika Hiszpańskiego Funduszu Węglowego i Funduszu Węglowego dla Europy, jedną z Ministerstwem Rolnictwa, Żywności i Środowiska Hiszpanii reprezentującym rząd Hiszpanii oraz ostatnią z Ministerstwem Środowiska, Łądu i Morza reprezentującym rząd Włoch.

Do tej pory, ze środków ze sprzedaży jednostek AAU, poddano termomodernizacji 1537 budynków użyteczności publicznej oraz należących do podmiotów z sektora finansów publicznych. Wśród zrealizowanych inwestycji znalazły się m.in. remonty: Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie, Łazienek Królewskich i Biblioteki Narodowej, ale przede wszystkim licznych szkół, przedszkoli, przychodni i szpitali w całej Polsce. Przedsięwzięcia te obejmują nie tylko ocieplenie budynków i wymianę okien, ale najczęściej również modernizację instalacji grzewczej, kotłowni oraz instalację odnawialnych źródeł energii i systemów energooszczędnego oświetlenia.

Prezydent podpisał tzw. „ustawę antysmogową”

■ Kancelaria Prezydenta RP poinformowała, że Prezydent RP Andrzej Duda w dniu 6 października podjął decyzję o podpisaniu ustawy Prawo ochrony środowiska, tzw. „ustawy antysmogowej”. Wprowadzi ona rozwiązania, które pozwolą samorządom skuteczniej dbać o jakość powietrza. Ustawa ta umożliwi m.in. zastosowanie na szczeblu lokalnym prawnych rozwiązań, które przyczynią się do poprawy jakości powietrza i ochrony przed hałasem. Dzięki przepisom samorządy będą m.in. mogły, za pomocą uchwały sejmiku wojewódzkiego, określić rodzaj i jakość paliw dopuszczonych do stosowania w domowych piecach. Będą mogły również wyznaczyć standardy techniczne dla tych pieców. Takie rozwiązania powinny przyczynić się do ograniczenia emisji szkodliwych substancji. Podpisana ustawa daje szansę rozwojowi nowoczesnych technologii w górnictwie. Ustawa antysmogowa przed podpisaniem była przedmiotem szerokich konsultacji społecznych w ramach działalności Biura Dialogu i Inicjatyw Obywatelskich.
Źródło: www.prezydent.pl

Biuletyn URE nr 3/2015

■ URE przedstawiło najnowszy numer kwartalnika URE, w którym przedstawiony jest m.in. raport Prezesa URE pt. „*Warunki podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej i paliw gazowych oraz realizacja przez operatorów systemu elektroenergetycznego i gazowego planów rozwoju uwzględniających zaspokojenie obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną i paliwa gazowe*”. Raport podzielony jest na trzy części. W pierwszej omówione zostały zagadnienia dotyczące gromadzenia i przekazywania do Komisji Europejskiej informacji o projektach inwestycyjnych będących w obszarze zainteresowania UE. Część druga zawiera ocenę warunków podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej i paliw gazowych. W części trzeciej zawarto zagadnienia i kwestie problemowe, które wymagają - według regulatora - podjęcia działań legislacyjnych zmierzających do sprawnej i prawidłowej realizacji polskiej polityki energetycznej.

W Biuletynie, oprócz raportu, znalazły się także ważne dla sektora informacje i komunikaty Prezesa URE, w tym m.in.: średnia kwartalna cena energii elektrycznej sprzedanej na zasadach innych niż wynikające z art. 49a ust. 1 i 2 Prawa energetycznego, wysokość zaktualizowanej na 2016 r. kwoty kosztów osieroconych, wysokość korekt kosztów osieroconych i korekt kosztów na pokrycie kosztów zużycia odebranego i nieodebranego gazu ziemnego za 2014 r., średnie kwartalne ceny zakupu gazu ziemnego z zagranicy.

Źródło: URE

Rozstrzygnięto trzeci przetarg na wybór przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej

■ W Biuletynie Informacji Publicznej URE został zamieszczony protokół z przebiegu trzeciego przetargu, w wyniku którego wyłoniono 502 przedsięwzięcia, które będą mogły składać do Prezesa URE wnioski o wydanie świadectwa efektywności energetycznej. W odpowiedzi na Ogłoszenie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 19 grudnia 2014 r. w sprawie przetargu na wybór przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, za które można uzyskać świadectwa efektywności energetycznej, złożono 735 ofert. Komisja wybrała 502 oferty. Komisja odrzuciła 230 ofert oraz nie zaakceptowała 3 ofert. Oferty odrzucone, jak wynika z informacji podanych przez URE, nie spełniały przesłanek

par. 10 ust. 3 pkt. 1 rozporządzenia ministra gospodarki w sprawie przetargu na wybór przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej. Wskazany przepis mówi o tym, że komisja przetargowa odrzuca ofertę, która nie zawiera prawidłowo wypełnionej deklaracji przetargowej lub audytu efektywności energetycznej.

Zwycięskie 502 oferty opiewają łącznie na około 149,9 tys. toe. To oznacza, że przypadło na nie tylko niespełna 6,9 proc. całej puli tzw. białych certyfikatów przewidywanych do wydania w omawianym przetargu. Najwięcej ofert zaakceptowanych przez komisję przetargową - 374 spośród 502 - dotyczy przedsięwzięć zwiększających oszczędność energii przez odbiorców, a opiewają one łącznie na blisko 120,5 tys. toe.

Wydanie przez Prezesa URE świadectwa efektywności energetycznej jest jednoznaczne z powstaniem praw majątkowych w odniesieniu do przedsięwzięć zrealizowanych przez podmiot, który wygrał przetarg. Natomiast w przypadku świadectwa efektywności energetycznej wydanego dla przedsięwzięcia, które zostanie zrealizowane przez podmiot, który wygrał przetarg, materializacja prawa majątkowego nastąpi dopiero po faktycznym zrealizowaniu przedsięwzięcia oraz po spełnieniu szeregu obligatoryjnych przesłanek przewidzianych przepisami ustawy o efektywności energetycznej.

Źródło: URE

REMIT – raportowanie do ACER

■ 7 października 2015 r. wszedł w życie określony w rozporządzeniu REMIT obowiązek raportowania do ACER zleceń i transakcji zakupu/sprzedaży energii elektrycznej i gazu ziemnego zawieranych na TGE S.A.

Od tego dnia obowiązki raportowania podlegają transakcje i zlecenia dotyczące produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym na zorganizowanych platformach obrotu (m.in. na Towarowej Giełdzie Energii S.A.) oraz informacje o funkcjonowaniu systemów energetycznych publikowane przez stowarzyszenia operatorów ENTSO. Pozostałe transakcje w obrocie hurtowym (standardowe i niestandardowe kontrakty na dostawę energii elektrycznej lub gazu ziemnego zawierane na rynku OTC, kontrakty na przesyłanie) oraz dane o funkcjonowaniu systemów publikowane przez operatorów systemów przesyłowych, operatorów LNG oraz operatorów systemów magazynowania będą podlegać obowiązkowi raportowania do ACER z dniem 7 kwietnia 2016 r.

Raportowanie transakcji to konieczność zarejestrowania się przedsiębiorstwa zawiera-

jącego transakcje podlegające raportowaniu w stworzonym specjalnie w tym celu rejestrze uczestników rynku oraz uzyskania kodu ACER. Rejestracji w tym systemie należy dokonać z odpowiednim wyprzedzeniem, gdyż proces ten wymaga weryfikacji dokumentów i potwierdzenia danych przez Prezesa URE. Obowiązek raportowania transakcji i zleceń dotyczących produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym stanowi podstawę systemu nadzoru wynikającego z rozporządzenia 1227/2011, tzw. REMIT mającego na celu wykrywanie i zapobieganie manipulacjom na hurtowych rynkach energii. System nadzoru zakłada podział zadań pomiędzy ACER oraz krajowe organy regulacyjne. Zadaniem ACER jest gromadzenie danych transakcyjnych, informacji o funkcjonowaniu systemów energetycznych, prowadzenie monitoringu, wstępnej analizy i oceny zdarzeń mających miejsce na rynku. Wszelkie wykryte przez ACER potencjalne naruszenia będą przekazywane do krajowych organów regulacyjnych celem ich dalszej analizy, a w razie potwierdzenia nadużyć - nałożenia sankcji karnych.

Brak wypełnienia obowiązku raportowania, zarejestrowania i aktualizacji danych podanych w formularzu rejestracyjnym będzie wiązać się z sankcją wymierzaną przez Prezesa URE. Przepisy sankcyjne zostały zawarte w ustawie z 11 września 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, która implementuje rozporządzenie REMIT do krajowego porządku prawnego. Ustawa ta wejdzie w życie 14 dni od jej opublikowania.

Źródło: URE

REMIT – TGE uruchamia usługę raportowania transakcji

■ Od 7 października uczestnicy hurtowych rynków energii i gazu mają obowiązek raportowania transakcji zawieranych przez zorganizowane platformy obrotu, zgodnie z wymogami REMIT. System RRM TGE umożliwi zainteresowanym podmiotom sprawne raportowanie transakcji.

TGE uruchamia 7 października br. usługę raportowania danych transakcyjnych zgodnie z wymogami REMIT i aktów implementacyjnych dla uczestników rynku energii i gazu. Rozporządzenie REMIT reguluje zasady współdziałania państw Unii Europejskiej w zakresie monitorowania sektora energii elektrycznej i gazu, w celu zapobiegania ewentualnym nadużyciom.

REMIT nakłada na uczestników rynku szereg obowiązków m.in. o charakterze informacyjno-sprawozdawczym w stosunku do Agencji ds. Współpracy Urzędów Regulacji (ACER).

Raportowanie może być realizowane wyłącznie przez podmioty, które uzyskały status Registered Reporting Mechanism (RRM) w ACER. System RRM TGE, stworzony przez TGE, otrzymał status RRM w sierpniu br., Od jutra członkowie TGE będą mogli za jego pomocą raportować zlecenia i transakcje zawierane na hurtowych rynkach energii.

Warunkiem raportowania przez TGE w imieniu uczestników rynku jest zawarcie umowy z TGE o świadczenie usługi raportowania oraz wskazanie RRM TGE jako podmiotu raportowania w systemie CEREMP (Centralised European Registry for Energy Market Participants). Rejestrację uczestników polskiego rynku w systemie CEREMP prowadzi Urząd Regulacji Energetyki, jako właściwy organ, w celu identyfikacji tych podmiotów. Proces rejestracji jest konieczny i zapewnia uczestnikom rynku przyznanie kodu ACER.

Sprawozdanie Komisji NES z działalności w VII kadencji Sejmu

■ 8.10 odbyło się posiedzenie Komisji Nadzwyczajnej ds. energetyki i surowców energetycznych, która rozpatrzyła projekt sprawozdania Komisji z działalności w VII kadencji Sejmu (2011-2015).

Sprawozdanie opracowane zgodnie z wymogami regulaminu Sejmu obejmuje okres działania Komisji od dnia wyboru jej składu przez sejm na posiedzeniu w dniu 22 listopada 2013 r. do końca kadencji.

Do zakresu działania Komisji należą, m.in.: rozpatrzenie spraw z zakresu polityki energetycznej państwa sprawy funkcjonowania zintegrowanego rynku energii i mechanizmów zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa, sprawy nadzoru właścicielskiego nad własnością publiczną w sektorze wydobywania, wytwarzania, przesyłu, dystrybucji i przetwarzania energii i surowców energetycznych, sprawy rozwoju energetyki atomowej.

Najistotniejsze posiedzenia problemowe dotyczyły m.in.: systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej w jednostkach wysokosprawnej kogeneracji, ochrony złóż surowców energetycznych i zarządzaniu strategicznym w sektorze surowcowym, budowy nowych pojemności magazynowych paliw, opłaty zastępczej wsparcia kogeneracji, mechanizmów wsparcia inwestycji i projektów ochrony środowiska, propozycji uregulowań legislacyjnych i koncepcji rynku mocy.

W VII kadencji Sejmu do Komisji Nadzwyczajnej ds. energetyki i surowców energetycznych zostało skierowanych do rozpatrzenia 17 ustaw, z czego 14 zostało uchwalonych przez Sejm.

Komisja jednogłośnie przyjęła załączony projekt sprawozdania.

Zaktualizowane formularze planu monitorowania i raportu w zakresie udoskonaleń

■ Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami informuje, że na stronie www.kobize.pl w zakładce „Materiały do pobrania”, kategorii „Monitorowanie, raportowanie i weryfikacja emisji”, podkategorii „Formularze do pobrania dla instalacji”, są dostępne zaktualizowane, elektroniczne formularze:

- planu monitorowania wielkości emisji dla instalacji (aktualizacja zapisów formularza, które zawierają odesłania do obowiązującej ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych);
- raportu w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania (korekta funkcji, która w sposób automatyczny określa termin przedłożenia kolejnego raportu).

Wyjaśnienia do nowych przepisów dotyczących przydziałów uprawnień do emisji dla instalacji wytwarzających energię elektryczną i rozliczania zadań inwestycyjnych ujętych w Krajowym Planem Inwestycyjnym (KPI)

■ Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami informuje, że na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska zostały zamieszczone odpowiedzi Ministerstwa na najczęściej zadawane pytania dotyczące interpretacji przepisów zawartych w rozdziale 6 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – „Przydział uprawnień do emisji w okresie rozliczeniowym 2013-2020 dla instalacji wytwarzających energię elektryczną” (Dz. U. z 2015 r., poz. 1223), w tym przepisów dotyczących rozliczania zadań inwestycyjnych ujętych w Krajowym Planie Inwestycyjnym.

Program termomodernizacji polskich domów

■ Narodowy Fundusz przeznacza 400 mln zł na kompleksową termomodernizację domów jednorodzinnych. Właściciele będą mogli otrzymać nawet 40 proc. dotacji za poprawę efektywności energetycznej. Nowy program finansowy Ryś ma prowadzić do ograniczenia strat energii potrzebnej do ogrzewania domów i tym samym zmniejszenia szkodliwych emisji do powietrza. Celem programu jest także rozwój krajowego rynku urządzeń i usług związanych z efektywnością energetyczną.

Program jest skierowany do osób posiadających prawo własności domu jednorodzinnego, którzy mogą skorzystać z pomocy finansowej na przeprowadzenie inwestycji

w swoich budynkach. Właściciele będą mogli otrzymać nawet 40% dotacji na poprawę efektywności energetycznej. Dofinansowanie obejmie wykonanie remontów, które prowadzą do spełnienia przez budynek wyższych standardów energooszczędności, a także modernizację instalacji wewnętrznych, wymianę źródeł ciepła i zastosowanie odnawialnych źródeł energii cieplnej.

Nabór wniosków do programu prowadzony będzie w trybie ciągłym. Mieszkańcy będą mogli rozpocząć składanie dokumentów w I kwartale 2016 roku. Budżet programu wynosi 400 mln zł, z czego 120 mln zł w formie bezzwrotnej i 280 mln zł w formie zwrotnej. Program będzie realizowany w latach 2015-2023, z możliwością zawierania umów do końca 2020 roku.

Kolejne programy w ofercie Narodowego Funduszu

■ Sokół i Gazela BIS – to dwa nowe programy, które zatwierdziła Rada Nadzorcza Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej podczas posiedzenia 28 października. Na ich realizację przeznaczono łącznie 1,3 mld zł. Nabór wniosków rozpocznie się w przyszłym roku.

Celem programu „Sokół – wdrożenie innowacyjnych technologii środowiskowych” jest ochrona środowiska oraz zwiększenie innowacyjności i konkurencyjności polskiej gospodarki. Dofinansowanie będzie skierowane do przedsiębiorców, których projekty wpisują się co najmniej w jeden z trzech obszarów Krajowych Inteligentnych Specjalizacji (KIS):

- 7 – Wysokosprawne, niskoemisyjne i zintegrowane układy wytwarzania, magazynowania, przesyłu i dystrybucji energii
- 11 – Minimalizacja wytwarzania odpadów, w tym niezdatnych do przetworzenia oraz wykorzystanie materiałowe i energetyczne odpadów (recykling i inne metody odzysku)
- 12 – Innowacyjne technologie przetwarzania i odzyskiwania wody oraz zmniejszające jej zużycie

Budżet programu Sokół ustalono na 1 mld zł. Program będzie realizowany w latach 2015-2023.

Drugi przyjęty przez Radę Nadzorczą program „Gazela BIS – niskoemisyjny zbiorowy transport miejski” jest skierowany do miast regionalnych i subregionalnych, wskazanych w Kontraktach Terytorialnych w obszarze niskoemisyjnego transportu publicznego. W ramach programu będą one mogły sfinansować zakup nowego taboru oraz rozwój infrastruktury transportowej. Program realizowany będzie w latach 2016-2023. Jego budżet ustalono na 300 mln zł.

Lepsza ochrona przed awariami przemysłowymi

■ 6.10 weszła w życie ustawa z dnia 23 lipca 2015 r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska. Celem nowelizacji jest zmniejszenie liczby awarii w zakładach stwarzających ryzyko wystąpienia poważnej awarii, a w razie ich wystąpienia - zapewnienie najwyższego poziomu ochrony ludzi i środowiska.

Nowelizacja zapewnia wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi (tzw. dyrektywy Seveso III).

Ustawa wprowadza:

- obowiązek wdrożenia przez wszystkie zakłady podlegające pod omawiane regulacje systemu zarządzania bezpieczeństwem gwarantującego lepszą ochronę ludzi i środowiska;
- zmianę wykazu substancji, których składowanie na terenie zakładów stwarza zagrożenie wystąpienia poważnej awarii (w wyniku dostosowania do nowego systemu klasyfikacji substancji i mieszanin wprowadzonego w UE);
- wzmocnienie wymogów dotyczących kontroli zakładów objętych omawianymi przepisami;
- zapewnienie społeczeństwu szerszego dostępu do informacji o zagrożeniach poważnymi awariami. Publicznie dostępne będą ogólne informacje o zagrożeniach występujących w zakładzie oraz o sposobach postępowania w przypadku wystąpienia poważnej awarii.

Elektroniczne Biuro Podawcze – internet w codziennych kontaktach z sądem

■ Jak informuje Ministerstwo Sprawiedliwości reforma procedury cywilnej to możliwość składania pozwów i pism procesowych do sądu przez internet (poprzez elektroniczne biuro podawcze) we wszystkich sprawach cywilnych, gospodarczych, rodzinnych i w postępowaniach egzekucyjnych, które są prowadzone przez komornika. Wystarczy założenie konta w specjalnym systemie i złożenie oświadczenia o wyborze drogi elektronicznej do kontaktów z sądem. Od tej pory cała korespondencja obywatela z sądem będzie się odbywała elektronicznie.

Tą drogą wniesiemy nie tylko pozew, czy pismo procesowe ale także i załączniki do nich. W e-aktach znajdują się także wyroki oraz postanowienia sądu, czy zarządzenia przewodniczącego. Rezygnacja z elektronicznej komunikacji z sądem, będzie możliwa na każdym etapie postępowania.

Drogą elektroniczną będzie też można wnieść więcej pism procesowych. Również w klasycznych postępowaniach cywilnych możliwe będą doręczenia elektroniczne, dzięki portalowi i aplikacji o nazwie „elektroniczne biuro podawcze”, w terminie 3 lat od wejścia w życie przepisów.

Powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej

■ Zapewnienie kontynuacji rozwoju sektora odnawialnych źródeł energii w Polsce oraz powodzenia systemu wsparcia dla sektora energetyki odnawialnej, bazującego na systemie aukcyjnym, to głównie zadania Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej (OREO). Spółka została powołana 9 października 2015 r. w Warszawie.

System aukcyjny w Polsce polegał będzie na finansowaniu po najniższym koszcie rozwoju sektora OZE przez odbiorców końcowych. System będzie finansowany za pośrednictwem opłaty OZE.

Podstawowym zadaniem spółki OREO jest gromadzenie środków pieniężnych pochodzących z tytułu opłaty OZE, finansowania wytwórców wytwarzających energię elektryczną ze źródeł odnawialnych w przypadku, które pokryją ewentualne tzw. ujemne saldo po stronie tychże wytwórców, oraz rozliczanie ujemnego salda i zarządzanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku opłaty OZE na zasadach określonych w ustawie o OZE. Wspomniane tzw. ujemne saldo powstanie wówczas, gdy wytwórcy energii elektrycznej dokonując sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych za pośrednictwem mechanizmów stricte rynkowych, np. na giełdzie, uzyskają cenę za energię elektryczną niższą, niż cenę, którą zaoferowali w systemie aukcyjnym.

Narodowa Rada Rozwoju przy Prezydencie RP

■ 16 października br. Prezydent RP powołał Narodową Radę Rozwoju, która ma przygotowywać opinie, ekspertyzy, opracowywać założenia i projekty inicjatyw legislacyjnych prezydenta. Rada ma być także ośrodkiem formułowania myśli strategicznych; tworzyć rozwiązania perspektywiczne.

Sesje plenarne mają się odbywać co dwa, trzy miesiące, a bieżące prace toczą się w 10 sekcjach tematycznych: gospodarka, praca, przedsiębiorczość; wieś i rolnictwo; ochrona zdrowia; samorząd, polityka spójności; polityka społeczna, rodzina; kultura, tożsamość narodowa, polityka historyczna; edukacja, młode pokolenie, sport; nauka i innowacje; bezpieczeństwo i obronność; polityka zagraniczna.

Powołania do Narodowej Rady Rozwoju odebrali:

Gospodarka, praca, przedsiębiorczość:

dr Marek Chrzanowski – koordynator sekcji; prof. dr hab. inż. Bronisław Barchański; dr hab. Ryszard Bugaj; prof. dr hab. inż. Janusz Filipiak; Roman Kluska; prof. dr hab. Elżbieta Kryńska; Kazimierz Kujda; dr hab. Eryk Łon; prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska-Ziemacka; prof. dr hab. Witold Modzelewski; Wiesław Nowak; prof. dr hab. inż. Bolesław Pochopiń; prof. dr hab. Konrad Raczkowski; Andrzej Sadowski

Ochrona zdrowia: dr Leszek Borkowski - koordynator sekcji; Marek Balicki; prof. dr hab. Piotr S. Czauderna; dr Maciej Dercz; prof. dr hab. Ewa B. Marcinowska-Suchowierska; Maria Ochman; dr hab. Piotr Przybyłowski; prof. dr hab. Piotr Radziszewski

Wieś, rolnictwo: dr Barbara Fedyszak-Radziejowska- koordynator sekcji; dr Jan Fałkowski; prof. dr hab. Wojciech Józwiak; prof. dr hab. Walenty Poczta; Grzegorz Wiśniewski; Jerzy Zająkała

Samorząd, polityka spójności: dr Jerzy Kwieciński – koordynator sekcji; dr Czesław Bielecki; Janusz Bodziacki; Piotr Całbecki; Adam Jarubas; Wojciech Lubawski; Lucjusz Nadberezny; Władysław Ortyl; Marcin Witko

Kultura, tożsamość narodowa, polityka historyczna: prof. dr hab. Andrzej Nowak – koordynator sekcji; ks. prof. dr hab. Paweł Bortkiewicz; dr hab. Dariusz Gawin; dr hab. Filip Musiał; Bronisław Wildstein

Bezpieczeństwo, obronność: dr hab. Przemysław Żurawski vel Grajewski – koordynator sekcji; prof. dr hab. Antoni Kamiński; Filip Seredyński; Tomasz Szatkowski

Polityka zagraniczna: prof. dr hab. Andrzej Przyłębski – koordynator sekcji; Piotr Buras; Jerzy Chmielewski; Rafał Dzieciolowski; Piotr Kozakiewicz; dr Jakub Kumoch; dr hab. Mariusz Muszyński

Nauka, innowacje: prof. dr hab. inż. Artur Świergiel – koordynator sekcji; prof. dr hab. Rajmund Bacewicz; prof. dr hab. inż. Maciej Chorowski; prof. dr hab. Stanisław M. Karpiński; dr Jerzy Milewski; dr hab. Tadeusz Pietrucha; Maciej Sadowski

Edukacja, młode pokolenie, sport: dr hab. Andrzej Waśko – koordynator sekcji; Jolanta Dobrzyńska; dr Krzysztof Mazur; prof. dr hab. Aleksander Nalaskowski; Wojciech Starzyński; Liliana Zientecka

Polityka społeczna, rodzina: dr hab. Marek Rymśa – koordynator sekcji; dr hab. Grażyna Ancyparowicz; dr hab. Łukasz Hardt; ks. Stanisław Jurczuk; dr hab. Ewa B. Leś.

Informator UZP nr 3/2015

■ Urząd Zamówień Publicznych zamieścił na swojej stronie internetowej kolejny numer Informatora UZP.

16 października 2015 r. Prezydent RP podpisał ustawę z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw

■ Informacja – ze strony www.prezydent.pl – w sprawie ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw.

Przedmiotowa ustawa ma na celu zapewnienie zgodności ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. poz. 403) z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 1), a także ujednoczenie i uproszczenie systemu naliczania odsetek w całym obrocie cywilnoprawnym.

Zgodnie z uzasadnieniem ustawy wprowadzane regulacje mają zapewnić zwiększenie ochrony wierzycieli przez wyeliminowanie ryzyk ustalania odsetek na poziomie niższym niż wynikający z przepisów dyrektywy, co ma przyczynić się do zmniejszenia zatorów płatniczych i poprawy dyscypliny płatniczej. Ponadto wprowadzane regulacje mają na celu zapewnienie spójności mechanizmów naliczania odsetek w obrocie cywilnoprawnym. W celu zapewnienia jednolitości rozwiązań w zakresie naliczania odsetek ustawa wprowadza jeden mechanizm naliczania odsetek w obrocie cywilnoprawnym, zarówno w obrocie profesjonalnym, jak również w obrocie nieprofesjonalnym i w transakcjach z udziałem konsumentów.

W ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych wprowadzono, wynikający wprost z dyrektywy 2011/7/UE, mechanizm naliczania odsetek za opóźnienie, zgodnie z którym odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych stanowią sumę stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 8 punktów procentowych. Również w ustawie – Kodeks cywilny uchwalona ustawa wprowadza mechanizm naliczania odsetek cywilnych w oparciu o stopę referencyjną Narodowego Banku Polskiego, przyjmując, iż odsetki ustawowe (kapitałowe) będą równa-

ły się stopie referencyjnej NBP i 3,5 punktów procentowych, natomiast odsetki za opóźnienie będą równały się stopie referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych (zmiana odpowiednio art. 359 § 2 oraz art. 481 § 2 Kc). Konsekwentnie w ustawie – Kodeks cywilny uchwalona ustawa wprowadza mechanizm ustalania odsetek maksymalnych w oparciu o stopę referencyjną NBP, a nie jak dotychczas o stopę lombardową. Ustawa przyjmuje bowiem, iż maksymalne odsetki wynikające z czynności prawnych oraz maksymalne odsetki ustawowe za opóźnienie będą stanowiły dwukrotność wysokości odpowiednio odsetek kapitałowych i odsetek za opóźnienie. W ustawie przyjęto, iż stopa referencyjna NBP stanowiąca podstawę naliczenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych obowiązująca w dniu 1 stycznia ma zastosowanie do dnia 30 czerwca tego roku, natomiast stopa obowiązująca w dniu 1 lipca ma zastosowanie do dnia 31 grudnia tego roku. Ustawa przewiduje ponadto, iż Minister Sprawiedliwości, w drodze ogłoszenia w „Monitorze Polskim” będzie ogłaszał wysokość odsetek ustawowych, natomiast minister właściwy do spraw gospodarki będzie ogłaszał, w drodze ogłoszenia w „Monitorze Polskim” wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Uchwalona ustawa wyłącza odnośnie transakcji handlowych stosowanie regulacji Kodeksu cywilnego w zakresie odsetek za opóźnienie. Do transakcji tych będą miały natomiast zastosowanie przepisy dotyczące odsetek maksymalnych, wówczas gdy strony ustalą w umowie odsetki wyższe niż przewidziane zgodnie z ustawą o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

W ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych wprowadzono ponadto zmienioną przesłankę warunkująca możliwość wydłużenia terminu zapłaty oraz ustalenia terminu na przeprowadzenie badania zgodności towaru lub usługi z umową – poprzez zastąpienie przesłanki sprzeczności ze społeczno-gospodarczym celem umowy i zasadami współzycia społecznego przesłanką rażącej nieuczciwości wobec wierzyciela i dokonanie w ustawie dookreślenia rozumienia pojęcia rażącej nieuczciwości.

W ustawie wprowadzono również przepis zgodnie z którym dłużnik i wierzyciel nie mogą uzgadniać terminu doręczenia faktury lub rachunku, co ma na celu wyeliminowanie możliwości nadmiernego odsuwania w czasie terminów doręczania faktur czy rachunków.

Wprowadzono ponadto jednoznaczną regulację, iż równowartość kwoty 40 euro przysługująca wierzycielowi z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności jest naliczana od jednej umowy niezależnie od liczby faktur wystawionych w ramach transakcji. Jedynie w przypadku zastrzeżenia w umowie, że świadczenie będzie następować w częściach rekompensata będzie przysługiwać odrębnie od każdej niezapłaconej części. Ustawa przewiduje również możliwość ustalenia w umowie harmonogramu płatności w ratach, pod warunkiem że ustalenie takie nie będzie rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. Uchwalona ustawa wprowadza ponadto regulację wskazującą, iż w przypadku gdy postanowienia umowy ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika określone w ustawie są nieważne, w ich miejsce stosuje się przepisy ustawy.

Wprowadzenie zmian w ustawie – Kodeks cywilny spowodowało konieczność zmiany regulacji kilkudziesięciu innych ustaw, głównie w zakresie mającym je dostosować do zmienianego zakresu nomenklatury przyjętej w Kodeksie cywilnym. Dotyczy to przede wszystkim ujednoczenia nomenklatury poprzez wprowadzenie sformułowania „odsetek ustawowych za opóźnienie”. Zmiany wprowadzane w tym zakresie są więc konsekwencją zmian wprowadzonych w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych oraz ustawie Kodeks cywilny.

W zakresie przepisów przejściowych ustawa przewiduje, iż do transakcji handlowych zawartych przed dniem 1 stycznia 2016 r. zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe. Ponadto przepisy dotychczasowe będą miały zastosowanie odnośnie transakcji handlowych zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego wszczętych przed dniem 1 stycznia 2016 r.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem wskazanych w ustawie regulacji wchodzących w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Spotkanie na temat definicji instalacji OZE

■ W październiku br. w siedzibie URE odbyło się spotkanie z przedstawicielami sektora energetycznego, dotyczące zagadnień problemowych związanych z definicją instalacji odnawialnego źródła energii, sformułowaną w art. 2 pkt 13 ustawy z 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

W trakcie spotkania przedstawiono stanowi-

sko URE dotyczące wykładni nowych przepisów, a także przeanalizowano możliwości ewentualnego dostosowania eksploatowanych jednostek wytwórczych do wymogów sformułowanych w ustawowej definicji instalacji OZE. Merytoryczna dyskusja z przedstawicielami sektora elektroenergetycznego ukierunkowana została na propozycje wdrożenia rozwiązań systemowych, gwarantujących prawidłowe wykonanie przepisów ustawy.

Przedstawiciele organizacji branżowych zobowiązali się przekazać członkom tych organizacji informacje o diskutowanych podczas spotkania zagadnieniach problemowych związanych z definicją odnawialnego źródła energii. Do przedsiębiorstw energetycznych, które zamierzają podjąć działania w zakresie dostosowania eksploatowanych jednostek wytwórczych do nowych regulacji prawnych, skierowano apel o jak najszybsze poinformowanie o tym Urzędu Regulacji Energetyki.

Ważną konkluzją było wskazanie na konieczność dokonania pilnej nowelizacji ustawy o odnawialnych źródłach energii, która pozwoliłaby na zastosowanie dotychczasowych regulacji prawnych do jednostek wytwórczych, które rozpoczęły lub rozpoczęły wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych przed 1 stycznia 2016 r.

Raport Europejskiej Agencji Środowiska na temat obecnego oraz planowanego poziomu redukcji emisji gazów cieplarnianych

■ 20 października 2015 roku Europejska Agencja Środowiska (European Environment Agency) wydała obszerny raport zatytułowany „Trends and Projections in Europe 2015”. Dane prezentowane są dla całej gospodarki europejskiej, jak również w rozbiciu na poszczególne kraje członkowskie, sektory gospodarki oraz sfery redukcji (redukcja emisji, udział OZE oraz efektywność energetyczna). Z raportu wynika, że w skali całej UE emisja gazów cieplarnianych w roku 2014 w porównaniu do roku 1990 uległa zmniejszeniu o 23%. Z kolei poziom emisji gazów cieplarnianych w roku 2014 w porównaniu do 2013 spadł o 4% (spadek ten częściowo spowodowany jest tym, że rok 2014 był nadzwyczaj „ciepły”, co wpłynęło na obniżenie popytu na energię). Zgodnie z szacunkami, choć po roku 2020 poziom emisji ma ulegać dalszemu spadkowi, tempo tego spadku będzie mniejsze niż dotychczas. Raport stwierdza również, że redukcja emisji w roku 2030 ma spaść do poziomu 27%. W przypadku wprowadzenia w życie kolejnych zaplanowanych środków prawnych, poziom ten wynosić będzie 30%.

W odniesieniu do Polski, zwrócono uwagę m. in. na niewystarczające ograniczenie konsumpcji energii oraz wiążącym się z tym potencjalnym niedotrzymaniem celu redukcyjnego w zakresie efektywności energetycznej.

Stawki opłaty przejściowej na rok 2016

■ Działając na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, Prezes URE poinformował 20 października br. o wysokości stawek opłaty przejściowej. Będą one obowiązywały od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. Pełny wykaz stawek, w podziale na stawki brutto i netto, zawiera Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 41/2015 w sprawie stawek opłaty przejściowej na rok 2016.

Skutki wynikające z upływu terminów obowiązywania poszczególnych przepisów ustawy o efektywności energetycznej

■ Ponieważ nie został zakończony proces legislacyjny mający na celu uchwalenie nowej ustawy o efektywności energetycznej, Urząd Regulacji Energetyki zwraca uwagę, że zgodnie z treścią art. 48 pkt 1 ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551 z późn. zm.), po 31 grudnia 2015 r. nie będzie istniała podstawa prawna do wydawania świadectw efektywności energetycznej tym podmiotom, które wygrały w przetargach na wybór przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej. Dlatego podmioty, które zamierzają wystąpić o wydanie świadectwa efektywności energetycznej, powinny złożyć stosowny wniosek z odpowiednim wyprzedzeniem, umożliwiającym Prezesowi URE załatwienie tego wniosku w terminie do 31 grudnia 2015 r. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 27 ust. 7 ustawy o efektywności energetycznej, prawa majątkowe, które nie zostaną umorzone przez Prezesa URE do 31 marca 2016 r., wygasają z mocy prawa 1 kwietnia 2016 r.

Szczegółowe informacje znajdują się w Komunikacie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 42/2015 dotyczącym skutków wynikających z upływu terminów obowiązywania poszczególnych przepisów ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej.

Źródło: URE

UOKiK wydał zgodę na przejęcie Bogdanki przez Eneę

■ Przejęcie Lubelskiego Węgla Bogdanki przez spółkę Enea nie doprowadzi do naruszenia konkurencji. UOKiK wydał zgodę na transakcję.

Jak czytamy w komunikacie UOKiK przeprowadzone postępowanie wykazało, że brak jest rynków wspólnych dla uczestników koncentracji. Enea działa przede wszystkim na rynku wytwarzania, dystrybucji i sprzedaży energii elektrycznej, zaś Bogdanka – wprowadzania do obrotu węgla kamiennego energetycznego.

Obaj przedsiębiorcy zajmują się wprawdzie wytwarzaniem energii cieplnej, ale działają na różnych rynkach geograficznych. Wytwórcy energii cieplnej konkurują bowiem bezpośrednio ze sobą jedynie na obszarze zasięgu sieci ciepłowniczej.

Urząd zbadał również powiązania wertykalne pomiędzy przedsiębiorcami. Bogdanka jest głównym dostawcą węgla kamiennego dla Enei, która z kolei jest kluczowym odbiorcą przejmowanej spółki. Udział Bogdanki w rynku wprowadzania do obrotu węgla kamiennego energetycznego, który ma charakter europejski, kształtuje się poniżej 5 proc. Również udział Enei w europejskim rynku zakupu węgla kamiennego energetycznego wynosi poniżej 5 proc. Dlatego uczestnicy koncentracji nie posiadają pozycji, która mogłaby zagrozić konkurencji.

W KIG o pakiecie klimatyczno-energetycznym

■ Ocena pakietu klimatyczno-energetycznego 2020-2030, strategii elektroenergetyki oraz konkurencyjność i perspektywy rozwoju przemysłu unijnego to główne tematy V Europejskiego Meetingu Gospodarczego pt. „Pakiet klimatyczno-energetyczny 2020-2030. Kosztowna ideologia czy pragmatyzm gospodarczy. Wybory i determinanty”. Konferencja, zorganizowana przez KIG, odbyła się 21 października 2015 r. w Warszawie.

Rada Dialogu Społecznego przy Prezydencie RP

■ 22.10 Prezydent powołał Radę Dialogu Społecznego. Rada zastąpiła Komisję Trójstronną. W RDS zasiądzie 59 osób - ze strony pracodawców, związkowców i rządu oraz po jednym przedstawicielu prezydenta - będzie nim Agnieszka Lenartowicz-Łysik, prezesa NBP - Ryszard Kokoszcyński (członek zarządu NBP) i GUS - Grażyna Marciniak (viceprezes GUS).

W nowej Radzie – w odróżnieniu od komisji

trójstronnej – przewodniczący będą co roku zmieniali się; na przemian będą to reprezentanci związków, pracodawców i rządu. W komisji przewodniczącym był stale reprezentant rządu. Ostatnim szefem KT, która kończy pracę po powołaniu Rady, był minister pracy Władysław Kosiniak-Kamysz.

Ustawa o RDS obowiązuje od 11 września, zastąpiła ustawę o komisji trójstronnej i jest efektem zainicjowanych przez związki zawodowe wspólnych prac ze stroną pracodawców, a później z rządem. Komisja od 26 czerwca 2013 r. nie zbierała się w pełnym składzie po tym, jak związki zawodowe zawiesiły swój udział w niej „zawiedzione brakiem dialogu” ze strony rządu Donalda Tuska. Związki uznały, że dialog w KT jest pozorowany, a rząd jedynie komunikuje swoje decyzje.

Rada powoła zespoły problemowe, szefami pięciu z nich będą przedstawiciele pracodawców, a czterech - związkowcy.

Przedstawiciele strony pracowników:

I. reprezentujących Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”:

Piotra Dudę – Przewodniczącego Komisji Krajowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Solidarność, Wojciecha Ilnickiego, Bogdana Kubiaka, Andrzeja Kuchtę, Jarosława Langego, Henryka Nakoniecznego, Waldemara Sopotę, Leszka Walczaka,

II. reprezentujących Forum Związków Zawodowych:

Tadeusza Chwałkę – Przewodniczącego Forum Związków Zawodowych, Waldemara Lutkowskiego, Dariusza Trzcionkę, Lucynę Dargiewicz, Stanisława Stolorza, Marka Mnicha, Mariusza Tyla, Zygmunta Mierzejewskiego,

III. reprezentujących Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych:

Jana Guza – Przewodniczącego Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Andrzeja Radzikowskiego, Dariusza Potyrałę, Stanisława Janasa, Sławomira Broniarza, Urszulę Michalską, Leszka Miętka, Sławomira Redmera;

Przedstawiciele strony pracodawców:

IV. reprezentujących Konfederację Lewiatan: Henrykę Bochniarz – Prezydenta Konfederacji Lewiatan, Małgorzatę Starczewską-Krzysztozek, Jeremiego Mordasewicza, Jacka Męcinę, Grzegorza Baczewskiego, Marka Kowalskiego,

V. reprezentujących Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej:

Andrzeja Malinowskiego – Prezydenta Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Rafała Baniaka, Jana Buczka, Joannę Makowiecką-Gacę, Iwonę Srokę, Jarosława Zagórowskiego,

VI. reprezentujących Związek Pracodawców Business Centre Club:

Łukasza Bernatowicza, Grażynę Majcher-Magdziak, Witolda Michałka, Stefanowicza, Wojciecha Warskiego, Zbigniewa Żurka,

VII. reprezentujących Związek Rzemiosła Polskiego:

Jerzego Bartnika – Prezesa Związku Rzemiosła Polskiego, Antoniego Odzimka, Pawła Saara, Jana Klimka, Włodzimierza Bińka, Janusza Kowalskiego,

Przedstawiciele strony rządowej:

członków Rady Ministrów:

Andrzeja Czerwińskiego – Ministra Skarbu Państwa, Joannę Kluzik-Rostkowską – Ministra Edukacji Narodowej, Władysława Kosiniaka-Kamysza – Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Mateusza Szczurka – Ministra Finansów, Marię Wasiak – Ministra Infrastruktury i Rozwoju, Mariana Zembalę – Ministra Zdrowia.

Konsultacje projektu

„Listy priorytetowych programów na 2016 rok”

■ Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przedstawił do konsultacji projekt „Listy priorytetowych programów na 2016 rok”.

Propozycja listy odzwierciedla realizację priorytetów określonych w ustawie Prawo ochrony środowiska, zgodne ze Wspólną Strategią działania Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej na lata 2013-2016 z perspektywą do 2020 roku oraz wyznaczone w Strategii działania NFOŚiGW na lata 2013-2016 z perspektywą do 2020 roku.

Ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw

■ 27.10 została podpisana przez Prezydenta RP.

W dniu 9 października 2015 r. Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw.

Zasadniczym celem uchwalonej ustawy jest transpozycja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publicz-

ne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. (Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 1).

Ustawa ma również na celu dostosowanie polskiego prawa do dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003, str. 26).

W zakresie zmian związanych z transpozycją dyrektywy 2003/4/WE, a także mających na celu wdrożenie do polskiego prawa odpowiednich postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska – ustawa rozszerza katalog podmiotów zobowiązanych do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, wprowadzając definicję „władz publicznych” – obejmującą obok organów administracji także organy pełniące funkcje ustawodawcze i sędziowskie: Sejm, Senat, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, sądy, trybunały oraz organy kontroli państwowej i ochrony prawa. W myśl ustawy władze publiczne są obowiązane do udostępniania każdemu informacji o środowisku i jego ochronie, które są informacjami znajdującymi się w posiadaniu władz publicznych lub informacjami przeznaczonymi dla władz publicznych, w zakresie, w jakim nie dotyczy to ich działalności ustawodawczej, a w przypadku sądów i trybunałów – działalności orzeczniczej. Zastąpienie pojęcia „organów administracji” pojęciem „władz publicznych”, spowodowało konieczność wprowadzenia stosownych zmian w przepisach ustawy, które dotyczą dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie. Ustawa modyfikuje także przepisy w zakresie przesłanek odmowy udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie oraz opłat za udostępnianie tych informacji.

W pozostałym zakresie ustawa wprowadza do krajowego systemu prawa modyfikacje w postępowaniach dotyczących przedsięwzięć, w przypadku których jest wymagane przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko. Dotyczy to dużej grupy przedsięwzięć związanych z budową obiektów, takich jak drogi, koleje, budowle przeciwpowodziowe, a więc w dużej mierze inwestycji związanych z realizacją zadań publicznych.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 34 lit. a–f, pkt 35 lit. a, pkt 38, 45 i 53, art. 3 pkt 2–6 oraz art. 7 ust. 1, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Źródło: www.prezydent.pl

Mimo, że termin wdrożenia przepisów UE mija dopiero w 2017 r., to od początku 2017 r. wszystkie inwestycje wymagające oceny oddziaływania na środowisko będą musiały być zgodne z prawem unijnym. Oznacza to, że jeśli Polska spóźniłaby się z wdrożeniem tych przepisów, nie można byłoby się starać o współfinansowanie takich inwestycji ze środków UE.

W nowelizacji wydłuża się terminy, w których decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych będzie można dołączyć do wniosku o kolejną decyzję inwestycyjną. Po zmianach będzie to 6 lat, a nie jak jest to teraz - 4 lata. W przypadku inwestycji realizowanych etapowo będzie to 10 lat, było 6.

Nowela ma również zapobiegać konfliktowi interesów, kiedy organ wydający decyzję środowiskową, np. gmina, jest jednocześnie inwestorem. Kiedy gmina będzie inwestorem, to decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia będzie wydawał regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Nowela rozszerza także liczbę podmiotów zobowiązanych do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie. Są to m.in. Sejm, Senat, sądy i trybunały. Ma to zapewnić szerszy dostęp do informacji o środowisku i jego ochronie zgodnie z postanowieniami Konwencji z Aarhus (dotyczy m.in. społecznego dostępu do informacji).

Nowelizacja wydłuży także termin konsultacji społecznych (30 dni) dot. inwestycji, dla których przeprowadzana jest ocena oddziaływania na środowisko. W obecnych przepisach jest to 21 dni.

Raport o perspektywach rozwoju energii odnawialnej w Polsce

■ Międzynarodowa Agencja Energii Odnawialnej (IRENA – International Renewable Energy Agency) opublikowała raport ReMap 2030: Renewable Energy Prospects for Poland. Swoją wkład w ostateczny kształt raportu miało również polskie Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej, Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej, Instytut Energetyki Odnawialnej EC BREC, Fundacja na rzecz Energetyki Odnawialnej, Polskie Stowarzyszenie Geotermiczne oraz Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.

Z raportu wynika, że Polska może zwiększyć udział energii odnawialnej w całkowitej produkcji energii do około 38% do roku 2030, a w całkowitym zużyciu energii do 25% do roku 2030.

Jak twierdzą autorzy, obecna polityka pozwala na wzrost udziału OZE w całkowitym zużyciu energii do 15,5% do roku 2030. Możliwe

jest jednak podniesienie poziomu wzrostu do 25% w przypadku, gdy liczba inwestycji w OZE ulegnie podwojeniu i wzrośnie do 4,5 mld USD rocznie. Takie przekształcenie rynku pozwoliłoby na zmniejszenie emisji dwutlenku węgla oraz oszczędności rzędu 2 mld USD rocznie do roku 2030.

Raport wspomina również o sektorze budowlanym. Udział OZE w całkowitym zużyciu energii przez ten sektor może się nawet potroić i wzrosnąć do 35%, a w sektorze transportu i przemysłu podwoić.

Rada ds. Środowiska o systemie handlu uprawnieniami do emisji i tzw. dieselgate

■ 26.10 w Luksemburgu odbyła się Rada Unii Europejskiej ds. Środowiska (ENVI) z udziałem sekretarza stanu, pełnomocnika rządu ds. polityki klimatycznej Marcina Korolca. Przedmiotem obrad była m.in. reforma systemu EU ETS oraz kontrola emisji spalin z samochodów.

Propozycja reformy europejskiego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) po 2020 r. została zaprezentowana przez Komisję Europejską w lipcu br. Zgodnie z polskim stanowiskiem, przedstawionym w trakcie posiedzenia, system powinien przede wszystkim zapewniać przewidywalne warunki działania dla przedsiębiorców, a także uwzględniać zróżnicowane możliwości poszczególnych państw i sektorów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Wg przedstawiciela strony polskiej reforma musi iść w parze z właściwym wdrożeniem mechanizmów pomocowych. Przedsiębiorstwa narażone na tzw. ucieczkę emisji powinny mieć zapewnione tyle darmowych pozwoleń, by nie musiały ich dokupywać na rynku. To powinno zapewnić dalszą modernizację i inwestycje w polskim przemyśle. Z punktu widzenia pewności inwestycyjnej niezbędne jest zagwarantowanie, żeby reforma systemu EU ETS nie wykraczała poza - uzgodniony w konkluzjach Rady Europejskiej z października 2014 roku - rok 2030.

Prace nad reformą systemu EU ETS będą się toczyć jeszcze przez około dwa lata. Swoje stanowisko muszą w tym czasie wypracować zarówno Parlament Europejski, jak i państwa członkowskie UE.

Uproszczenie procedur w zamówieniach publicznych i lepszy dostęp do rynku koncesji – korzystne przepisy dla małych i średnich firm

■ Uproszczenie procedur udzielania zamówień publicznych i ich uelastycznienie, w tym m.in. wprowadzenie negocjacji jako sposobu doprecyzowania warunków umów z wykonawcami na usługę, która najlepiej odpowiada potrzebom zamawiającego, skrócenie minimalnych terminów przy udzielaniu zamówień oraz zmniejszenie obowiązków formalnych na etapie ubiegania się o udzielenie zamówienia - to tylko niektóre z ważnych rozwiązań, które przewiduje przyjęty przez rząd projekt nowego Prawa zamówień publicznych.

Wprowadzona zostanie elektroniczna forma komunikacji między zamawiającym a wykonawcą będzie obowiązkowa. Powstanie elektroniczna platforma zamówień publicznych e-Zamówienia, na której będzie znajdował się Biuletyn Zamówień, profil nabywcy i aukcje elektroniczne. Zwiększy to dostępność oraz przejrzystość realizowanych procesów, a jednocześnie zapewni bezpieczeństwo danych.

Zmiana Szczegółowego Opisu Osi Priorytetowych Programu Infrastruktura i Środowisko

■ 29 października 2015 r. wiceminister infrastruktury i rozwoju Waldemar Sługocki zaświadczł zaktualizowany Szczegółowy opis osi priorytetowych Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020 (wersja 1.1) (SzOOP).

UOKiK uruchomił bazę wyroków

■ Od 30.10 na stronie internetowej UOKiK dostępna jest baza wyroków sądowych. Znajdują się w niej rozstrzygnięcia, które zapadły po 1 września br. w sprawach, w których sąd podtrzymał linię orzecniczą Urzędu, jak i tych, gdzie uwzględnione zostały argumenty przedsiębiorców.

Baza dostępna jest w zakładce „Wyroki” na stronie internetowej UOKiK. Jest ona zintegrowana z bazą decyzji Prezesa UOKiK. Oznacza to, że na stronie z decyzją dotyczącą danej sprawy znajduje się link do zakładki z informacjami o wyrokach w tej właśnie sprawie. Podobnie przy informacji o wyroku znajdzie się odesłanie do decyzji.

W sprawach o kluczowym znaczeniu, obok zamieszczenia informacji o orzeczeniu sądu w bazie, będą publikowane także komunikaty prasowe. Szczegóły dotyczące zasad zamieszczania wyroków znajdują się w dokumencie.

Plan do negocjacji klimatycznych w Paryżu

■ Po roboczych spotkaniach prowadzonych na międzynarodowym szczeblu w Bonn, przedstawiciele 195 państw uzgodnili wspólną wersję projektu dokumentu, który będzie podstawą do negocjacji podczas grudniowego szczytu klimatycznego w Paryżu.

Tekst wstępnego porozumienia jest stosunkowo obszerny, liczy 55 stron. W trakcie spotkania najtrudniejszym tematem był podział pieniędzy przeznaczonych na proekologiczne działania, ostatecznie jednak udało się dojść do konsensusu.

Nowy pakt klimatyczny ma zastąpić Protokół z Kioto i obowiązywać od 2020 r. Celem porozumienia jest niedopuszczenie do dalszego wzrostu średniej temperatury w ujęciu globalnym powyżej 2 st. Celsjusza w porównaniu do epoki przedindustrialnej. Szczyt w Paryżu rozpocznie się 30 listopada i potrwa do 11 grudnia br.

Źródło: euractiv.pl, Consus

Nowe krajowe pułapy zanieczyszczeń powietrza zatwierdził PE

■ 28.10 Parlament Europejski poparł zaproponowane przez Komisję Europejską bardziej restrykcyjne krajowe limity poziomów sześciu głównych źródeł zanieczyszczeń powietrza, w tym dwutlenku siarki, cząstek stałych i tlenków azotu. Zanieczyszczenie powietrza jest powodem przedwczesnej śmierci 400 tysięcy osób rocznie. Szacuje się, że nowe przepisy pozwolą zaoszczędzić do 2030 r. 40 mld euro kosztów ponoszonych z powodu zanieczyszczenia powietrza.

Chodzi o nowelizację dyrektywy o krajowych pułapach zanieczyszczeń (NEC), nad którą prace trwają od 2013 r. Regulacje przewidują ustalenie poziomu sześciu głównych źródeł zanieczyszczeń powietrza, w tym dwutlenku siarki, cząstek stałych i tlenków azotu.

Przepisy, które były głosowane w Parlamencie Europejskim, redukują szkodliwe emisje z przemysłu, ruchu drogowego, elektrowni i rolnictwa. Krajowe zobowiązania do emisji będą dotyczyły okresu po 2020 roku, ale ustalono też cele na okres od 2030 r.

W propozycji KE przewiduje się, że Polska ma zredukować o 59% emisję SO_2 od 2020 r. w porównaniu z 2005 r., a od 2030 o 78%. Substancje te są wyrzucane do atmosfery m.in. przez elektrownie, elektrociepłownie i fabryki, które, aby dostosować się do nowych norm, będą musiały zainwestować. Nasz przemysł i energetyka są jednak tego świadome, bo obejmuje je już dyrektywa dotycząca dużych obiektów spalania.

Nowe regulacje wprowadzą jednak również

ograniczenia emisji pyłów (niemetanowych lotnych związków organicznych). Zgodnie z propozycją KE od 2030 r. Polska musi zmniejszyć ich emisję o 56 proc. W tym przypadku regulacje dotkną kotłownie i ogrzewających prywatne domy, czyli generalnie cały sektor komunalny.

Posłowie ustanowili krajowe pułapy emisji dwutlenki siarki (SO_2), tlenków azotu (NO_x), niemetanowych lotnych związków organicznych (NMLZO), metanu (CH_4), amoniaku (NH_3) i pyłów (cząstek stałych do 2,5 mikrometrów), które powinny być osiągnięte do 2020 i 2030 roku.

Czy konferencja klimatyczna w Paryżu ustanowi nowe porządki w Unii Europejskiej?

■ Za miesiąc w Paryżu rozpocznie się konferencja klimatyczna COP21, podczas której uczestnicy mają wypracować porozumienie w sprawie globalnej redukcji emisji gazów cieplarnianych. W unijnym mandacie negocjacyjnym zawarto zobowiązanie do redukcji emisji dwutlenku węgla o 40 proc. w 2030 roku względem 1990 roku. Europa jest w tym zakresie liderem i zgodnie z przewidywaniami ekspertów inne kraje, przede wszystkim te rozwijające się, nie zgodzą się na wyższe cele. Choć postanowienia COP21 prawdopodobnie nie przyniosą rewolucji, czeka nas dalszy wzrost emisji.

Celem konferencji klimatycznej ONZ, która odbędzie się w grudniu br. w Paryżu, ma być uzgodnienie globalnego porozumienia w sprawie redukcji emisji gazów cieplarnianych. Poszczególne kraje mają zadeklarować zakres wysiłków w sprawie ochrony klimatu, które zostaną podjęte po 2020 roku.

Program ograniczenia niskiej emisji w Przemysłu

■ Jak informuje PAP (6.10) Przemysł ma już opracowany program ograniczenia niskiej emisji. To dokument strategiczny, który pozwoli władzom samorządowym pozyskać dofinansowanie na m.in. termomodernizację budynków czy zakup niskoemisyjnych autobusów. Dokument ten umożliwi aplikowanie o zewnętrzne fundusze na m.in. rozbudowę przyłączy ciepłowniczych, wymianę lub likwidację dotychczasowych źródeł ciepła, termomodernizację budynków, modernizację systemów oświetlenia ulicznego lub zakup niskoemisyjnego taboru transportu publicznego.

Problem z zanieczyszczonym powietrzem i przekraczaniem norm pyłu zawieszonego PM10 (o średnicy mniejszej niż 10 mikrometrów) i PM2,5 (o średnicy mniejszej niż 2,5

mikrometra) jest w Przemysłu szczególnie dotkliwy w miesiącach zimowych. Główną przyczyną takiego stanu jest tzw. niska emisja szkodliwych pyłów i gazów. Najczęstszym źródłem tych zanieczyszczeń w miastach jest m.in. spalanie węgla czy śmieci w przydomowych kotłowniach.

W mieście problem ten występuje z kilku względów: centrum miasta to ścisła zabudowa, często starych, zabytkowych kamienic, które nie są podłączone do miejskiego systemu ciepłowniczego, duży wpływ na zanieczyszczenie powietrza ma również położenie geograficzne miasta, które leży częściowo w kotlinie.

Zgodnie z szacunkami zapisanymi w programie wkład własny samorządu na realizację inwestycji wyniesie ponad 15,6 mln zł. Natomiast kwota dofinansowania, jaką miasto może pozyskać z funduszy unijnych czy NFOŚiGW to prawie 69 mln zł.

Wśród największych inwestycji jest m.in. zakup nowych autobusów (wartość całego projektu to ponad 18,5 mln zł), modernizacja oświetlenia ulicznego (9,3 mln zł) i budowa kładki pieszej nad ul. Jagiellońską (12,6 mln zł). Inwestycje mają być zrealizowane do 2020 r.

Porozumienie dotyczące wsparcia z RPO na niską emisję

■ Wsparcie projektów dotyczących termomodernizacji budynków przy jednoczesnym zastosowaniu niskoemisyjnych i wysokosprawnych kotłów węglowych przewiduje porozumienie podpisane 5.10 w Katowicach pomiędzy Województwem Śląskim a WFOŚiGW. Podpisane tego porozumienia to sposób na rozwiązanie problemu, jaki powstał w wyniku stanowiska Komisji Europejskiej. Wyklucza bowiem ono możliwość dofinansowania wymiany źródła ciepła na niskoemisyjne i wysokosprawne kotły węglowe w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2014-2020.

Podpisane porozumienie daje możliwość zwielokrotnienia środków, jakie w regionie zostaną skierowane na wsparcie termomodernizacji budynków, jak również otwiera możliwość wsparcia z Programu Regionalnego 2014-2020 projektów dotyczących termomodernizacji budynków przy jednoczesnym zastosowaniu niskoemisyjnych i wysokosprawnych kotłów węglowych.

Porozumienie dotyczy uzupełnienia dofinansowania z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego (RPO WSL) środkami Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (WFOŚiGW).

Zawarcie porozumienia zapewni ciągłość fi-

nansowania projektów z zakresu wymiany węglowych źródeł ciepła, które zostały pozytywnie ocenione, a dla których nie ma możliwości dofinansowania w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2014-2020.

Jednym z celów programu jest wspieranie efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii w infrastrukturze publicznej i mieszkaniowej. Ze wsparcia mogą korzystać jednostki samorządu terytorialnego, podmioty, w których te jednostki mają większościowy udział, podmioty wykonujące działalność leczniczą, szkoły wyższe, organizacje pozarządowe, spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe, a także towarzystwa budownictwa społecznego.

Inwestycje PGE w aglomeracji warszawskiej

■ PGE Dystrybucja uruchomiła bezobsługową stację przesyłową w Kajetanach i 9-kilometrowy odcinek linii 110 kV biegnący przez teren podwarszawskich gmin Nadarzyn i Michałowice. Inwestycja o wartości ok. 23 mln zł umożliwi dalszy rozwój ekonomiczny tej części aglomeracji warszawskiej.

Wraz ze stacją 110/15 KV oddany został 9-kilometrowy odcinek dwutorowej linii przesyłowej 110 kV, biegnący przez gminy Michałowice i Nadarzyn. Instalacja jest maksymalnie przyjazna dla środowiska.

Nowa stacja jest powiązana liniami wysokiego napięcia ze stacjami Ursus-Miasto i Piaseczno. Została przyłączona do systemu elektroenergetycznego w Gminie Michałowice. W pierwszych dniach po uruchomieniu obciążenie stacji wynosiło w godzinach szczytowych 9,7 MW. Stacja ma dwa stanowiska transformatorów 110/15 kV, dostosowane do jednostek o mocy 40 MVA. Z rozdzielni 15 kV wyprowadzono dotychczas 7 linii kablowych. Stacja jest również wyposażona w 5 pól liniowych rezerwowych oraz miejsce pod budowę 10 kolejnych. Stanowiska transformatorów 40 MVA wraz ze szczelną misą olejową są w pełni zgodne z przepisami ochrony środowiska. Połączenia transformatorów mocy z rozdzielnią 15 kV zrealizowano za pomocą kabli poprowadzonych w ziemi.

Pabianice rozważają budowę ciepłowni geotermalnej

■ Zakład Energetyki Ciepłej Pabianice chce wykorzystać ciepło geotermalne w celach rekreacyjnych i grzewczych.

Po wykonaniu badań w Spółce mają pewność, że źródła znajdujące się pod Pabianicami dają nie tylko możliwość wykorzystania na geotermię wypoczynkową, ale także na

pozyskanie energii do geotermii grzewczej. W Pabianicach są źródła geotermalne o temperaturze około 74 stopni Celsjusza.

ZEC analizuje kilka wariantów opłacalności i przydatności różnych rozwiązań dotyczących odnawialnych źródeł energii cieplnej. Jedną z możliwości jest pozyskiwanie ciepła geotermalnego dla potrzeb ogrzewania oraz budowy kompleksu rekreacyjnego z basenami w oparciu o wody geotermalne. ZEC podpisał umowę o poufności ze spółką Geothermal Energy Resources, w oparciu o którą przekazują wzajemnie informację o podmiotach i działaniach w omawianej sprawie. Zespół specjalistów w spółce prowadzi analizy, które w przyszłości pozwolą prezydentowi podjąć decyzję o ewentualnym podpisaniu listu intencyjnego ze spółką Geothermal.

Grupa GPEC oraz EDF Polska rozpoczęły kampanię informacyjną pt. „Dziękuję, nie dymię”

■ Rusza nowy nabór wniosków do trzeciej edycji programu dofinansowań KAWKA. Dzięki niemu między innymi mieszkańcy Gdańska i Starogardu Gdańskiego będą mieli możliwość wykonania modernizacji nieekologicznych źródeł ciepła i poprawy jakości powietrza w swojej dzielnicy.

W związku z rozpoczęciem naboru wniosków do programu Grupa GPEC oraz EDF Polska, przy honorowym patronacie Prezydenta Miasta Gdańska, rozpoczęły kampanię informacyjną pt. „Dziękuję, nie dymię”.

Celem kampanii jest umożliwienie mieszkańcom Gdańska uzyskania dofinansowania na modernizację nieekologicznych źródeł ciepła. W ramach kampanii zorganizowane zostało między innymi spotkanie dla zarządców nieruchomości i wspólnot mieszkaniowych, które planują zmianę źródła ciepła na ekologiczne i o znacznie wyższych parametrach efektywności.

Jednocześnie organizatorzy spotkania zwracali uwagę, że wymiana źródeł ciepła da nie tylko efekt w postaci ograniczenia emisji szkodliwych substancji, ale również poprawi komfort mieszkańców.

Z likwidacją indywidualnych źródeł energii na rzecz ciepła systemowego wiąże się nie tylko poprawa jakości powietrza w Gdańsku, ale także polepszenie komfortu życia jego mieszkańców i ograniczenie kosztów przeznaczanych na ogrzewanie.

Możliwość przystąpienia do programu jest bardzo ograniczona w czasie, lecz korzyści z niego płynące są wymierne dla potencjalnych klientów. Bardzo ważne jest, zatem wsparcie wnioskodawców w wypełnianiu dokumentacji na pozyskanie środków z funduszu Kawka III.

Inwestycje GPEC

■ Grupa GPEC zlikwiduje kotłownię przy ul. Zawisłańskiej w Gdańsku i zbuduje sieć ciepłowniczą łączącą gdańskie dzielnice Przeróbka i Stogi z miejską siecią ciepłowniczą. Koszt inwestycji to około 30 mln zł - poinformowała Grupa GPEC. Realizacja tej inwestycji nie byłaby możliwa, gdyby nie dofinansowanie uzyskane w ramach konkursu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej „KAWKA dla Pomorza - ograniczenie niskiej emisji edycja 2014” w oparciu o Program Priorytetowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej „KAWKA”.

Likwidacja kotłowni Zawisłańska to jedno z największych przedsięwzięć inwestycyjnych Grupy GPEC w ostatnich latach.

Oprócz działań związanych z likwidacją kotłowni Zawisłańska, w ramach projektu „Zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery w Mieście Gdańsku poprzez przyłączenie budynków mieszkalnych i użytkowych do sieci ciepłej” GPEC realizuje na terenie miasta podłączanie kilkudziesięciu obiektów do sieci miejskiej przy jednoczesnej likwidacji dotychczas używanych źródeł węglowych.

Działania GPEC na rzecz mieszkańców

■ Grupa GPEC zrealizowała już ponad 50 projektów na rzecz lokalnej społeczności w ramach inicjatywy „Wspólne Działanie - Lokalne Zaangażowanie”. Trwa kolejna, już piąta edycja programu, a jej tematem przewodnim jest zdrowie.

Program „Wspólne Działanie - Lokalne Zaangażowanie” co roku przyciąga pracowników Grupy GPEC, chcących działać na rzecz społeczności i regionu, w którym żyją. W każdej kolejnej edycji pracownicy z zaangażowaniem planują i realizują projekty, przynoszące wymierne korzyści lokalnej społeczności – dzieciom i dorosłym, w tym także osobom starszym i chorym.

Pracownicy Spółki w ramach programu – odnawiają tereny przyszkolne, instalują oprzyrządowania na boiskach i placach zabaw, sadzą zieleni, a także wspierają domy dziecka czy szpitale. Zrealizowanych działań jest jednak dużo więcej, a pracownicy Grupy GPEC ciągle planują nowe inicjatywy.

W ramach programu, w ciągu czterech lat, zrealizowano aż 55 projektów. Grupa GPEC w tym roku przewidywała realizację kolejnych trzech inicjatyw, jednak liczba pracowników chętnych do podjęcia wolontariatu skłoniła organizatorów do powołania dodatkowego, czwartego projektu. Dwa z nich zostały zrealizowane w Gdańsku, jeden w Starogardzie Gdańskim i jeden w Tczewie.

Tegoroczne działania w ramach programu to realizacja w Szkole Podstawowej nr 11 w Gdańsku – Stogach projektu edukacyjnego dla uczniów oraz okolicznych mieszkańców – „Ogród zdrowia”, czyli przestrzeń do uprawy zdrowej żywności (posadzenie drzew owocowych i wykonanie prac porządkowych m.in. koszenie trawy czy odmalowanie płotu).

W Parku im. Ronalda Reagana w Gdańsku, pracownicy Grupy GPEC, kierując się maksymą „sport to zdrowie”, zamontowali w wybranych miejscach tablice z mapą lokalnych ścieżek biegowych oraz oznakowali ścieżki dla biegaczy o różnym stopniu zaawansowania. Inicjatywie towarzyszyły zawody z nagrodami oraz nauka profesjonalnej rozgrzewki prowadzona przez kapitana drużyny Trefli Sopot.

Grupa GPEC pracowała we współpracy z Urzędem Miasta Tczewa nad rewitalizacją placu zabaw przy ul. Ks. Ściegiennego. Pracownicy m.in. zamontowali ławki i nadali nowe oblicze oprzyrządowaniu dla najmłodszych tczewian. Wszystkiemu towarzyszyły zabawy edukacyjne dla przedszkolaków.

W Starogardzie Gdańskim projekt był realizowany we współpracy z miastem i OSIR. W ramach projektu zostało odrestaurowane boisko przy Publicznej Szkole Podstawowej nr 3. Pracownicy Grupy GPEC m.in. odnowili ławki, zamontowali siatkę do gry w siatkówkę i naprawili kosz do gry w koszykówkę. Całemu wydarzeniu towarzyszył turniej sportowy dla uczniów szkół podstawowych w Starogardzie Gdańskim.

Gazowa inwestycja w Golubiu-Dobrzyniu

■ Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Golubiu-Dobrzyniu zaczęło korzystać z nowego kotła wodnego opalanego gazem ziemnym wysokometanowym. Jest to pierwszy kocioł w ciepłowni w Golubiu-Dobrzyniu opalany gazem przeznaczony do pracy w okresie letnim na pokrycie potrzeb ciepłej wody oraz w pozostałym okresie roku, jako kocioł szczytowy ziemnym.

Prace nad nowym kotłem rozpoczęły się 4 lata temu. Najpierw trzeba było doprowadzić do Golubia-Dobrzynia sieć gazową. Miasto zostało podłączone w grudniu zeszłego roku. W kwietniu rozpoczęły się prace nad wykonaniem wewnętrznej instalacji oraz wymianą kotła.

Zainstalowany kocioł jest jednostką energetyczną o znacznie większej sprawności od obecnie pracujących kotłów węglowych. Podczas ruchu próbnego osiągnięto sprawność 94% oraz bardzo niskie wskaźniki emisji do atmosfery. Zakłada się produkcję ciepła w oparciu o zainstalowany kocioł gazowy

w ilości około 30% w ciągu roku. Planowane roczne zużycie to ilość rzędu 970 tys. m³ gazu.

Dzięki zmianie źródła ogrzewania na gazowe miasto nie będzie zmuszone do zakupu uprawnień do emisji CO₂. Gdyby ciepłownia nie została zmodernizowana, to w przyszłym roku PEC za uprawnienia do emisji zapłaciłby 200 tys. zł. Za ekologiczne ciepło mieszkańcy zapłacą jednak średnio o 12% więcej.

Inwestycja w Golubiu-Dobrzyniu kosztowała 800 tys. zł. 300 tys. zł pochodziło z wkładu własnego PEC, a 520 tys. zł z pożyczki z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Jest szansa na umorzenie jej w 30%.

Plany inwestycyjne MPEC w Krakowie

■ Wejście w życie tzw. ustawy antyśmugowej może pomóc w rozwoju firm ciepłowniczych włączających do sieci budynki, w których znajdują się przestarzałe piece lub kotłownie. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA w najbliższym czasie planuje kolejne inwestycje w ścisłym centrum Krakowa. Jedną z nich będzie rozbudowa sieci ciepłej na obszarze Kazimierza. Prace mają objąć ulice Przemyską, Rzeszowską, Miodową, Berka Joselewicza i Halicką.

W związku z rozbudową sieci ciepłowniczej, MPEC zaprasza wszystkich zainteresowanych przyłączeniem do miejskiej sieci do XI Mobilnego Punktu Obsługi Klienta MPEC.

Mieszkańcy dzielnicy, a zwłaszcza ulic Przemyskiej, Rzeszowskiej, Miodowej, Berka Joselewicza i Halickiej będą mogli porozmawiać z przedstawicielami przedsiębiorstwa na temat przebiegu rozbudowywanej sieci, możliwości przyłączenia budynków do MPEC, pobrać przygotowane wcześniej materiały informacyjne oraz skorzystać z pomocy w wypełnieniu dokumentów.

MPEC Kraków od wielu lat prowadzi działania polegające na podłączaniu do sieci ciepłej budynków, w których funkcjonują paleniska węglowe. Tylko w 2014 r. podłączono 53 budynki, w których znajdowało się 688 pieców węglowych oraz 7 kotłowni węglowych. Moc ciepła dostarczana do podłączonych budynków to 6,93 MW, z czego na c.o. 4,73 MW i na c.w.u. 2,20 MW.

Zapotrzebowanie budynków w paleniskami węglowymi, jakie zostaną podłączone w 2015 r., wyniesie ok. 6-7 MW, ale zapotrzebowanie budynków, które rozpoczną pobór ciepła będzie na poziomie ok. 5-5,2 MW.

Jak informuje Spółka, zainteresowanie podłączaniem istniejących budynków do sieci ciepłowniczej ze strony właścicieli jest obecnie bardzo umiarkowane.

Ciepło dostarczane przez MPEC Kraków po-

chodzi z trzech źródeł: EDF Polska Oddział Kraków (71,2 proc.), CEZ Skawina (25,4 proc.) oraz ArcelorMittal Poland (3,2 proc.). Warto zwrócić uwagę, że źródła EDF Polska oraz CEZ Skawina opalane są węglem kamiennym. Obecnie MPEC w Krakowie eksploatuje 811,6 km sieci ciepłowniczych. Moc zainstalowana krakowskich źródeł ciepła jest znacząco większa niż obecne zapotrzebowanie, więc po stronie produkcji nie ma żadnego problemu w zabezpieczeniu dostarczenia ciepła do systemu miejskiego.

Węglkokoks Energia – filar energetyczny Grupy Węglkokosu

■ Spółka Wspólne Przedsiębiorstwo Energetyczne powstała w 2014r. W skład Grupy wchodziły trzy spółki: Nadwiślańska Spółka Energetyczna z siedzibą w małopolskich Brzeszczach, a także dwie spółki z Rudy Śląskiej: Zespół Ciepłowni Przemysłowych Carbo-Energia i Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej.

Od kwietnia 2015 roku sto procent udziałów w Węglkokoksie Energia – dawniej Wspólne Przedsiębiorstwo Energetyczne – posiada Węglkokoks SA. Węglkokoks Energia ma być energetycznym filarem Grupy Kapitałowej Węglkokoks.

Rozwój spółki Węglkokoks Energia jest zgodny ze strategią Grupy. Węglkokoks SA od wielu lat inwestuje nie tylko w wydobycie węgla, ale również produkcję energii i ciepła. Energetyka ciepła, górnictwo i hutnictwo to trzy podstawowe filary działalności na których Grupa chce oprzeć swój dalszy, dynamiczny rozwój. W sierpniu spółka zmieniła adres i wprowadziła się do głównej siedziby Węglkokoks SA, w której swoje biura mają także inne spółki Grupy Kapitałowej Węglkokoks.

W przyszłości Węglkokoks Energia będzie przygotowywać się do wprowadzenia kogeneracji, czyli takiej modernizacji źródeł wytwórczych, aby produkowały jednocześnie ciepło i energię elektryczną.

Firma chce też rozwijać się poprzez akwizycje firm ciepłowniczych z terenu głównie Śląska i Małopolski. Węglkokoks Energia, oprócz dużych klientów, jakimi są kopalnie, chce powalczyć o klienta komunalnego, w czym przejęcia innych firm na rynku mają pomóc.

KHW sprzedał ZEC SA w Katowicach

■ PAP (16.10) informuje, że Firma DK Energy - należąca do grupy EDF – kupiła od Katowickiego Holdingu Węglowego Zakłady Energetyki Ciepłej SA w Katowicach. Dokładne kwoty transakcji strony nie podają zasłaniając się tajemnicą handlową.

Przejęcie przez DK Energy 100 proc. akcji

ZEC poprzedziła zgoda walnego zgromadzenia KHW i UOKiK. Głównym celem transakcji była poprawa płynności borykającego się z problemami Holdingu.

Prywatyzacja ZEC była jednym z elementów programu naprawczego KHW. Holding planuje sprzedaż kilku innych swoich spółek. Poza restrukturyzacją majątkowo-kapitałową, KHW zoptymalizował koszty, zatrudnienie i wydobycie.

ZEC to producent i dystrybutor ciepła, specjalizuje się w produkcji skojarzonej energii elektrycznej w oparciu o gaz kopalniany, pozyskiwany w kopalniach Holdingu. Oferta DK Energy Polska została złożona w ramach postępowania konkurencyjnego, prowadzonego przez KHW od maja 2015 r. Postępowanie spotkało się z dużym zainteresowaniem na rynku energetycznym - aż 10 podmiotów złożyło oferty wstępne.

Projekt rozwoju działalności ZEC Katowice zakłada dynamiczny rozwój sieci ciepłowniczych, które w miastach Górnego Śląska będą podstawowym filarem aktywnej polityki ochrony środowiska i likwidacji niskiej emisji. ZEC Katowice ma stać się platformą rozwoju usług energetycznych, oferowanych przez Grupę EDF w sektorze przemysłowym i komunalnym na południu Polski.

Spółka ZEC Katowice prowadzi działalność na terenie Katowic, Mysłowic, Sosnowca i Rudy Śląskiej, gdzie zatrudnia ok. 400 osób. Jest liderem w zakresie wykorzystania gazu kopalnianego w Polsce. Od 2012 r. spółka dokonała wielu inwestycji w zakresie rozwoju potencjału wykorzystania gazu kopalnianego w kogeneracji, modernizacji sieci ciepłowniczych i redukcji emisji dwutlenku węgla.

DK Energy - spółka należąca do grupy EDF - opracowuje, buduje i zarządza lokalnymi systemami energetycznymi. Firma jest integratorem różnych usług dostępnych dla klientów w ramach całej Grupy EDF.

Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej – w nowym zawodzie będzie się można kształcić w Zabrze

■ W Centrum Kształcenia Praktycznego i Ustawicznego w Zabrze powstała Pracownia Odnawialnych Źródeł Energii, mająca kształcić przyszłych specjalistów ds. energii odnawialnej. Pracownię ufundowało Fortum. Fortum kompleksowo wyposażyło pracownię, w której znalazły się stanowiska dydaktyczne umożliwiające uczniom zapoznanie się z najważniejszymi instalacjami do produkcji energii ze źródeł odnawialnych. Należą do nich m.in. kolektor słoneczny, moduł fotowoltaiczny, pompa ciepła, kocioł opalany biomasą czy turbina wiatrowa. W ten sposób

nauczyciele i uczniowie CKPiU zyskali dostęp do najlepszych narzędzi do nauki zawodu technika urządzeń i systemów energetyki odnawialnej.

Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej jest w Polsce zawodem nowym. Został wprowadzony do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego w 2010 roku. Stanowi odpowiedź na zmieniającą się strukturę źródeł energii, wśród których szczególną rolę stanowią źródła odnawialne, takie jak biomas, energia wiatrowa czy słoneczna.

Centrum Kształcenia Praktycznego i Ustawicznego w Zabrzu jest publiczną placówką oświatową, prowadzącą szkolenia, zajęcia edukacyjne i praktyki zawodowe dla uczniów i słuchaczy zabrzańskich szkół, a także bezpłatne kształcenie osób dorosłych. W całym CKPiU uczy się obecnie 1019 osób, z czego 48 uczniów w dwóch klasach technikum urządzeń i systemów energetyki odnawialnej. Absolwenci tego kierunku będą przygotowani do organizowania i wykonywania prac związanych z montażem i obsługą systemów energetyki odnawialnej. Nowa pracownia OZE umożliwi również CKPiU ubieganie się o akredytację Urzędu Dozoru Technicznego na kształcenie monterów urządzeń fotowoltaicznych w formie kursowej.

Jubileusz XXV-lecia PTPIREE

■ 7 października w Warszawie odbyła się Uroczystość Jubileuszowa XXV-lecia Polskiego Towarzystwa Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej.

Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej jest jedyną organizacją zrzeszającą operatora systemu przesyłowego oraz operatorów systemów dystrybucyjnych i jedną z największych w branży energetycznej. Historia PTPIREE to 25 lat działań na rzecz niezawodności dostaw energii elektrycznej do wszystkich odbiorców w Polsce – instytucji państwowych, dużych przedsiębiorstw, sektora małych i średnich firm, a także gospodarstw domowych – w sumie blisko 17 milionów klientów.

Swoje dwudziestopięcioletnie Towarzystwo podsumowało publikując raport przedstawiający najważniejsze zmiany i trendy rozwoju polskiego rynku energetycznego w tym czasie „Polska. Z energią działa lepiej. Energetyka przesyłowa i dystrybucyjna. - raport PTPIREE”

Jest to pierwsza tego typu publikacja przygotowana przez Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej. Opracowanie prezentuje najciekawsze i najnowsze dane statystyczne z rynku przesyłu i dystrybucji energii w Polsce. Najwięksi członkowie prezentują w nim wybrane projekty inwesty-

cyjne oraz wdrażane technologie i innowacje. Prezentacja raportu poprzedziła uroczystą galę jubileuszową PTPIREE w Warszawie. Podczas wydarzenia podsumowano także kampanię edukacyjną prowadzoną przez PTPIREE „Polska. Z energią działa lepiej.” oraz wręczono nagrody w konkursie „Samorząd Przyjazny Energii”. Pamiątkową statuetkę oraz grant inwestycyjny w wysokości 15 tysięcy złotych otrzymały: Gmina Kościan, Gmina Zalewo, Gmina Lubycza Królewska, Urząd m. st. Warszawy - Jednostka budżetowa Zarząd Dróg Miejskich w Warszawie, Gmina Sulików oraz Gmina Stanisławów.

Ekokogeneracja S.A. dostarczy instalację za 6,5 mln zł

■ Ekokogeneracja S.A., poinformowała o zawarciu w dniu 19.10.2015 r. przez podmiot zależny - Ekokogeneracja Development Sp. z o.o., umowy dostawy instalacji do produkcji energii cieplnej z odpadów. Wysokość nowego kontraktu wynosi 6,5 mln zł netto, a jego realizacja przełoży się wyniki finansowe Grupy Kapitałowej w kolejnych kwartałach.

W ramach podpisanej umowy Ekokogeneracja Development Sp. z o.o. dokona dostawy „pod klucz” oraz uruchomienia instalacji do produkcji energii cieplnej z odpadów o mocy 1,2 MW. Całkowita wartość kontraktu sięga 6,5 mln zł netto. Kwota 5,5 mln zł zostanie rozliczona przez ten podmiot w 4 kw. 2015 r. po zrealizowaniu dostawy instalacji. Z kolei pozostała kwota 1 mln zł zostanie zapłacona na początku 1 kw. 2016 r. po dokonaniu odbioru końcowego dostarczonej instalacji. Zawarta przez Ekokogeneracja Development Sp. z o.o. umowa zastępuje rozwiązana umowę dostawy instalacji zawartą 23.09.2015 r. o wartości 7 mln zł.

Realizacja tego kontraktu rozpocznie się jeszcze w bieżącym miesiącu i będzie ona optymistyczną zapowiedzią tego, co Grupa Kapitałowa Ekokogeneracja S.A. może osiągnąć w przyszłym roku, zwiększając skalę swojej działalności oraz poziom sprzedaży własnych instalacji.

Zmarł prof. Krzysztof Żmijewski

■ 28 października, po krótkiej chorobie w wieku 66 lat odszedł na zawsze profesor Krzysztof Żmijewski - profesor Politechniki Warszawskiej, w której kierował Zakładem Budownictwa Ogólnego.

Odszedł wspaniały człowiek i autorytet branży energetycznej. Naukowiec i realista. Jeden z nielicznych w środowisku energetycznym głos zdrowego rozsądku i przeciwnik polityki w gospodarce. Oddany przyjaciel ciepłownictwa. Pozostawił kochającą żonę i trójkę dzieci oraz trójkę wnuków.

Prof. Krzysztof Żmijewski był gorącym promotorem idei zrównoważonego rozwoju, gospodarki niskoemisyjnej, rozproszonych i odnawialnych źródeł energii oraz efektywności energetycznej. Przez lata starał się łączyć ze sobą dwa światy – nauki i biznesu. Nigdy nie był koniunkturalny, nie bał się mieć swojego zdania w sprawach ważnych dla polskiej energetyki i gospodarki.

W życiu prywatnym był człowiekiem niezwykle życzliwym i otwartym, po trochu pozytywistą i romantykiem. Wielu z nas zna jego zapach do pisania wierszy.

W swoim życiu doskonale potrafił łączyć obowiązki naukowca i menadżera. W latach

1991-1993 był podsekretarzem stanu w Ministerstwie Budownictwa nadzorującym kwestię efektywności energetycznej w sektorze budownictwa i gospodarki komunalnej. W latach 1993-1998 był prezesem Krajowej Agencji Poszanowania Energii. Od 1997 do 2000 roku reprezentował Polskę w Komitecie SAVE, pierwszym programie Unii Europejskiej, w którym uczestniczyła Polska. W latach 1998-2001 zajmował stanowisko prezesa zarządu Polskich Sieci Elektroenergetycznych. W latach 2009-2014 był Sekretarzem Generalnym Społecznej Rady Narodowego Programu Redukcji Emisji i Społecznej Rady ds. Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej. W 2010 prezydent RP Lech Kaczyński powołał go na członka Narodowej Rady Rozwoju.

Od 2014 roku był sekretarzem generalnym Społecznej Rady ds. Zrównoważonego Rozwoju Energetyki przy Ministrze Gospodarki oraz współtworzył i przewodniczył Zespołowi ds. Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej na Obszarach Wiejskich przy Ministrze Rolnictwa.

Został odznaczony przez Prezydenta Polski Orderem Odrodzenia Polski, Polonia Restituta za wybitną służbę dla narodu w dziedzinie efektywności energetycznej.

Do ostatniego dnia był aktywny zawodowo.

Polish non-paper on the EU strategy for heating and cooling

■ Jednym z głównych celów każdego państwa jest zapewnienie swoim obywatelom komfortu cieplnego¹. Aby móc to uczynić w warunkach geograficznych Polski, w okresie zimowym potrzebna jest energia cieplna, a w okresie letnim chłód. Dodatkowo energia cieplna zużywana jest w dużej mierze w przemyśle podczas procesów wytwarzania produktów, a chłód do przechowywania produktów, które wymagają odpowiednio niskiej temperatury. Zarówno dla odbiorców indywidualnych, jak i przemysłu energia cieplna powinna być łatwo dostępna, jej ceny powinny być na poziomie akceptowalnym, a proces wytwarzania energii powinien w możliwie najmniejszym stopniu wpływać negatywnie na środowisko naturalne. Ciepłownictwo i chłodnictwo jest ważnym elementem w osiągnięciu celów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, podniesienia efektywności energetycznej oraz rozwoju wysokosprawnej kogeneracji (CHP) i odnawialnych źródeł energii (OZE).

Mając na uwadze powyższe, Polska z dużym zainteresowaniem śledzi prace związane z przygotowaniem strategii Unii Europejskiej dla ciepłownictwa i chłodnictwa oraz wyraża swoją gotowość do aktywnego uczestnictwa w pracach nad tym dokumentem. Polska, mając na uwadze ukształtowane na poziomie europejskim kierunki transformacji sektorów energetycznych, które wynikają między innymi z przyjętej polityki klimatyczno-energetycznej, przystąpiła już do działań na rzecz transformacji obszaru zaopatrzenia w ciepło i chłód. Obecnie przygotowywane są trzy ważne dokumenty programowe, które będą miały wpływ na dalszy rozwój i przeobrażenie sektora ciepłowniczego i chłodniczego w kraju. Tymi dokumentami są:

- Polityka Energetyczna Polski do 2050 r.,
 - Narodowy Program Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej oraz
 - Krajowy Program Ochrony Powietrza.
- Trwają również prace nad kompleksową analizą zapotrzebowania na ciepło i chłód całego kraju.

Z uwagi na zbliżający się termin publikacji

¹ Komfort cieplny- jest to stan, w którym organizm człowieka znajduje się w stanie zrównoważonego bilansu cieplnego – nie odczuwa ciepła oraz chłodu.

przygotowywanej przez Komisję Europejską strategii UE (koniec 2015 r.), władze polskie pragną poniżej wyrazić swój punkt widzenia oraz zwrócić uwagę na kwestie, które powinny zostać wzięte pod uwagę w trakcie prac Komisji Europejskiej.

1. Wpływ położenia na zapotrzebowanie na ciepło i chłód.

Roczne wielkości zapotrzebowania na ciepło i chłód oraz profile tych zapotrzebowań są różne dla poszczególnych państw członkowskich i tylko niektóre z nich, położone w podobnej strefie lub podstrefie klimatycznej, mają podobne średnie temperatury roczne oraz podobne natężenie promieniowania słonecznego. Różnice pomiędzy poszczególnymi regionami Europy są w tym zakresie znaczące. Na wykresie poniżej zaprezentowano wskaźnik heating-degree-days, który obrazuje zapotrzebowanie na ciepło państw UE. Z wykresu można odczytać, iż strategia odnośnie ciepłownictwa dla takich państw jak Polska, Litwa czy Łotwa powinna być różna od strategii dla Cypru, Malty czy Grecji i powinna uwzględniać wielkość zapotrzebowania na ciepło tych państw.

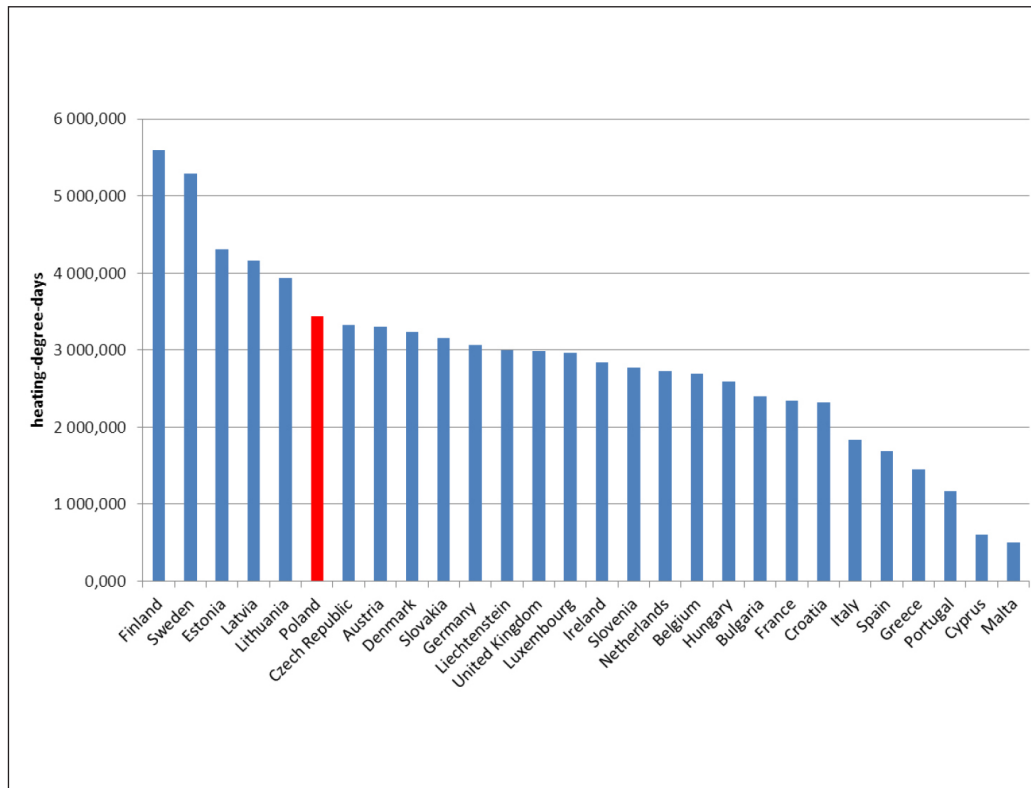
Podobne uwarunkowania geograficzne powinny być wzięte pod uwagę w tworzeniu strategii dla chłodnictwa.

Dodatkowo wydają się, iż w przygotowywanej strategii powinny być wzięte pod uwagę trendy zmian zapotrzebowania na ciepło i chłód, które wynikają z obserwowanych zmian klimatycznych.

Wniosek: Przygotowywana strategia powinna uwzględniać występujące różnice geograficzno-klimatyczne, tak, aby była w sposób optymalny dopasowana do warunków geograficznych danego państwa

2. Zróżnicowanie w zakresie zapotrzebowania na ciepło i chłód pomiędzy aglomeracjami miejskimi a pozostałym terytorium państwa.

Polska należy do małej grupy państw posiadających wysoko rozwinięty obszar zaopatrzenia w ciepło z wykorzystaniem systemów

ciepłowniczych. Ponad 50% zapotrzebowania na ciepło w miastach jest pokrywane ciepłem pochodzącym z sieci ciepłowniczych. Wysoka gęstość zapotrzebowania na ciepło powoduje, iż istnienie i rozbudowa takich sieci w warunkach polskich jest ekonomicznie uzasadniona. Niewątpliwą zaletą sieci ciepłowniczej (ciepła systemowego) jest możliwość zastosowania różnych technologii CHP i OZE. Jednocześnie źródła CHP ciepła wykorzystujące paliwa kopalniane, ze względu na swoją wielkość (moc) znajdują się w obszarze bardzo restrykcyjnych regulacji europejskich² i krajowych, przez co zobligowane są zminimalizować swój szkodliwy wpływ na środowisko naturalne.

Wszędzie tam, gdzie gęstość zapotrzebowania na ciepło jest niska i jest ono nierównomiernie rozłożone, co ma miejsce w przypadku obszarów podmiejskich i wiejskich, istnienie czy budowa sieci ciepłowniczych wydają się nieuzasadnione ekonomicznie. Domeną takich obszarów jest wykorzystywanie do wytwarzania ciepła indywidualnych źródeł ciepła. Ważnym jest jednak, aby wykorzystywane technologie do rozproszonego wytwarzania w jak najmniejszym stopniu obciążały środowisko naturalne.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych) (Dz. Urz. UE L 334/17 z 17.12.2010)

Projekt Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania

Wniosek: Nowa strategia powinna uwzględnić różnice pomiędzy obszarami o stosunkowo dużej gęstości zapotrzebowania na ciepło a obszarami o niskiej i nierównomiernej gęstości zapotrzebowania na ciepło.

3. Neutralność technologiczna i organizacyjna

Z wagi na zróżnicowania geograficzne, odmienne uwarunkowania historyczne oraz różnice w posiadanych zasobach naturalnych w opracowywanej strategii powinna być zapewniona neutralność technologiczna.

Neutralność technologiczna powinna zostać zapewniona szczególnie w odniesieniu do efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych, rozumianych według definicji zawartej w dyrektywie o efektywności energetycznej. Polska dąży do tego, aby jak największa liczba istniejących systemów ciepłowniczych była efektywna tzn. dostarczane do sieci ciepło pochodziło co najmniej: 75% ze źródeł CHP lub 50% ze źródeł OZE lub 50% z ciepła odpadowego. Jednak władze polskie stoją na stanowisku, że o tym, jaka technologia CHP lub jaka technologia OZE jest i będzie wykorzystywana powinny decydować lokalne warunki rynkowe lub systemy wsparcia poszczególnych państw członkowskich. Polska już obecnie w znaczący sposób wykorzystuje technologie wysokosprawnej

kogeneracji do produkcji ciepła dostarczanego do sieci ciepłowniczej lub zużywanego przez przemysł. Zastosowanie technologii CHP, najefektywniejszego sposobu wykorzystywania paliw kopalnianych, powoduje znaczne oszczędności energii pierwotnej, co również wiąże się z ograniczeniami emisji do otoczenia szkodliwych substancji (SO_2 , NO_x i pyły) i gazów cieplarnianych (CO_2). Dodatkowo jest to nieliczna spośród technologii, która może zaspokoić potrzeby przemysłu na ciepło wysokotemperaturowe. Wykorzystanie źródeł ciepła i chłodu wykorzystujących technologie OZE do celów przemysłowych, ze względu na ich niestabilność oraz ograniczenia technologiczne i techniczne, jest mocno ograniczone.

Zapotrzebowanie na ciepło lub chłód ma charakter lokalny, dlatego w wielu państwach w Europie, w tym w Polsce, to samorządy terytorialne są odpowiedzialne za stworzenie lokalnych planów dla ciepłownictwa i chłodnictwa. Tworząc takie plany samorządy biorą pod uwagę wiele elementów, wśród których znajdują się między innymi lokalne zasoby naturalne, uwarunkowania społeczno-gospodarcze a także specyfikę zapotrzebowania na ciepło i chłód. W związku z powyższym, należy zachować pewną swobodę w podejmowaniu decyzji przez te samorządy w stosunku do kształtowania sektora ciepłowniczego i chłodniczego.

Wniosek: Państwa członkowskie powinny mieć prawo do wyboru najbardziej efektywnych narzędzi realizacji celów klimatyczno-energetycznych na poziomie krajowym, uwzględniając własne zasoby naturalne, uwarunkowania historyczne i organizacyjne sektora ciepłowniczego i chłodniczego oraz bezpieczeństwo energetyczne kraju.

4. Synergia sektora ciepłownictwa i chłodnictwa z sektorem elektroenergetycznym

Ze szczególnym zadowoleniem Polska przyjmuje zapowiedź przyjęcia w strategii mechanizmów zmierzających do zwiększenia synergii sektora ciepłowniczego i chłodniczego z sektorem elektroenergetycznym. W tym obszarze należy w pełni wykorzystać potencjał jednostek kogeneracyjnych, jako rozwiązania poprawiającego stabilność pracy systemu elektroenergetycznego. Należy również wykorzystać potencjał magazynów ciepła i energii elektrycznej tak, aby zwiększający się udział odnawialnych źródeł energii nie powodował zakłóceń prac lokalnych systemów ciepłowniczych i chłodniczych oraz systemu elektroenergetycznego państwa.

Synergia powinna również pojawić się w obszarze zaopatrzenia w chłód. Obecnie potrzeby na chłód budynków komercyjnych oraz potrzeby przemysłu zaspokajane są głównie przez klimatyzatory zasilane energią elektryczną. Taki stan powoduje duże obciążenia systemu elektroenergetycznego w okresie letnim. Układy chłodzenia oparte o ciepło pochodzące z systemów ciepłowniczych stanowią obecnie jedynie marginalną część sektora chłodnictwa w Europie. W aglomeracjach miejskich, gdzie istnieją sieci ciepłownicze, potrzeby na chłodzenie mogłyby być zaspokajane poprzez produkcję chłodu z ciepła sieciowego, poprzez zastosowanie agregatów adsorpcyjnych zainstalowanych u odbiorców. Z kolei część zapotrzebowania przemysłu na chłód mogłoby być zaspokojone poprzez technologię trigeneracji, czyli jednoczesnej produkcji energii elektrycznej, ciepła oraz chłodu.

Wniosek: Przygotowywana strategia powinna uwzględniać potencjał synergii pomiędzy sektorem ciepłowniczym i chłodniczym a sektorem elektroenergetycznym.

5. Efektywność końcowego wykorzystania ciepła i chłodu

Aby zmniejszyć negatywny wpływ na środowisko sektora ciepłownictwa i chłodnictwa należy stale poprawiać efektywność końcowego wykorzystania ciepła i chłodu. Jednym z działań podejmowanych przez Polskę w ostatnim dziesięcioleciu jest dynamiczna termomodernizacja budynków. Polska jest świadoma, iż istnieje jeszcze duży potencjał poprawy efektywności wykorzystania energii w budynkach i dystrybucji energii cieplnej. W szczególności dla Polski ważnym jest, aby wykorzystać znaczący potencjał niskoemisyjnych źródeł ciepła na obszarach o rozproszonej zabudowie.

Wraz z inwestycjami, które zmniejszają jednostkowe zużycie energii w budynku, należy podnosić świadomość mieszkańców o konieczności oszczędzania tej energii. Dobrym przykładem takiego działania są kampanie reklamowe zachęcające do oszczędzania energii.

Wnioski: Przygotowywana strategia powinna obejmować zarówno sektor wytwarzania, jak i efektywność końcowego wykorzystania energii u odbiorców.

6. Finansowanie

Przyjęcie a następnie realizacja strategii w poszczególnych państwach powinna

być połączona ze wsparciem finansowych, szczególnie w tych państwach, w których wymagana będzie znaczna transformacja sektora ciepłownictwa i chłodnictwa. Dlatego mechanizmy strategii powinny przewidywać rozwiązania umożliwiające wsparcie finansowe, szczególnie tych państw członkowskich, w których problem kosztów zaopatrzenia w ciepło i chłód jest szczególnie istotny dla społeczeństwa. Jest faktem, iż roczne wydatki na energię ciepłą różnią się znacznie pomiędzy poszczególnymi państwami. Wynika to głównie z odmiennego położenia w strefie klimatycznej, co powoduje różnicę w zapotrzebowaniu na energię ciepłą w przeliczeniu na m² powierzchni mieszkalnej. Tak więc, realizacja przygotowywanej strategii powinna skutkować możliwie najniższym wpływem na ceny ciepła i chłodu w danym państwie członkowskim, dlatego potrzebne są dodatkowe instrumenty wsparcia, aby przygotowywana strategia mogła być efektywnie realizowana.

Należy również dostosować reguły pomocy publicznej, które często mają negatywny wpływ na rozwój ciepłownictwa.

Wniosek: Jednym z czynników, które będą decydowały o sukcesie przygotowywanej strategii, będzie zapewnienie odpowiednich instrumentów finansowych potrzebnych do jej realizacji i odpowiedniego czasu na realizację strategii.

konferencja

Rynek Ciepła Systemowego V

Lublin
16-18 lutego
2016

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
Lubelskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej S.A.
oraz Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Puławach
zapraszają do udziału w V Konferencji Rynek Ciepła Systemowego,
która odbędzie się w dniach 16-18 lutego 2016 r.
w Hotelu Mercure Lublin Centrum w Lublinie przy Al. Raławickich 12.

Zaproszenie, druk karty zgłoszenia oraz program konferencji: www.igcp.org.pl

Patronat Honorowy Konferencji:

Krzysztof Żuk – Prezydent Miasta Lublina
Janusz Grobel – Prezydent Miasta Puławy

Patronat medialny:

Stanowiska wybranych organizacji branżowych w sprawie planowanej europejskiej strategii ciepłowniczej

■ Komisja Europejska (KE) pracuje nad strategią dla sektora ciepłowniczego. W lutym 2015 r. odbyła się przygotowawcza konferencja w Brukseli z udziałem KE i branży. W lipcu KE opublikowała mapę drogową z wstępnym zarysem obszarów zainteresowań. Trwają konsultacje i zbieranie danych. Niektóre organizacje branżowe wydają stanowiska, które mogą wpłynąć na przyszły kształt dokumentu.

Ogólne poparcie dla strategii. Większość organizacji branżowych deklaruje poparcie dla strategii sektorowej na poziomie UE. Część branży widzi w niej szansę na promowanie korzystnych dla siebie rozwiązań i technologii. Branża uważa, że sektorowi ciepłowniczemu poświęcano do tej pory zbyt mało uwagi (w przeciwieństwie do sektora energetycznego). Duża odpowiedź na wezwanie KE o wkład merytoryczny świadczy o zainteresowaniu i chęci kształtowania przyszłych wytycznych.

Sektor ciepłowniczy w szerokim kontekście. Branża chce „podejścia całościowego”, czyli analizy sektora ciepłowniczego jako części łańcucha energetycznego. Podkreślana jest konieczność wpisania strategii ciepłowniczej w kontekst polityki klimatycznej i energetycznej UE, zwłaszcza unii energetycznej. Ważne jest wytworzenie efektów synergii z innymi sektorami (szczególnie energetycznym). Strategia powinna więc położyć nacisk na spójność i komplementarność z istniejącymi dokumentami strategicznymi, w tym zapowiedzianą w lipcu przez KE inicjatywą nowej struktury rynku energii elektrycznej, która ma poprawić jego funkcjonowanie.

Osie główne – oszczędność energii pierwotnej, większa efektywność i więcej OZE. W kwestii oszczędzania energii pierwotnej wszyscy są zgodni, więc KE to uwzględni. Szerokie poparcie wyrażono też dla zwiększenia efektywności energetycznej sektora ciepłowniczego i udziału OZE. Strategia KE, wg tych opinii, powinna wytyczyć kurs na zmiany (mniej paliw kopalnych – więcej OZE, wycofywanie przestarzałych i nieefektywnych technologii). Nie można wykluczyć wyznaczenia konkretnych celów wyrażonych

procentowo (jak w przypadku sektora energetycznego), choć takie twarde zapisy wydają się mało prawdopodobne.

Zapewnienie neutralności technologicznej. Branża jednogłośnie opowiada się za zapewnieniem elastyczności w kwestii wyboru technologii ciepłowniczej. Ze względu na zróżnicowanie pomiędzy państwami członkowskimi nie da się narzucić uniwersalnych rozwiązań i KE tego nie uczyni. Można spodziewać się „miękkiej” promocji centralnego ogrzewania, pompy grzewczych i kogeneracji, ze względu na ich potencjał zwiększania efektywności oraz aktywność stowarzyszeń popierających te rozwiązania (czynny udział w konferencjach, przedkładanie stanowisk).

Zapewnienie konkurencji i możliwość wyboru dla odbiorców końcowych. Ważną kwestią jest zapewnienie różnych warunków dla różnych rozwiązań i technologii. Niektóre rozwiązania są obecnie promowane np. włączeniami z systemu EU ETS, co narusza konkurencję. Należy też zwiększyć świadomość odbiorców końcowych co do istniejących opcji i zapewnić możliwość wyboru. Strategia powinna odnieść się do tych kwestii.

Budynki najważniejsze. Efektywność energetyczna budynków jest kluczowa. Pojawiły się głosy za ustaleniem wymogów energetycznych dla budynków, wprowadzeniem nowych definicji (budynki o zerowym zużyciu energii i gruntowne renowacje) i rozszerzeniem wytycznych co do obowiązkowych renowacji budynków publicznych. Strategia najprawdopodobniej zapowie przeglądy dyrektywy sprawie charakterystyki energetycznej budynków i zapisów dotyczących budynków w dyrektywie EED (o efektywności energetycznej).

Nowe regulacje nie są konieczne. Zamiast tworzyć dodatkowe regulacje należy skupić się na rzetelnym i terminowym wdrażaniu istniejących (dyrektywa EED, dyr. o budynkach, Ecodesign). KE nie będzie tworzyła nowych przepisów na siłę i w pierwszym etapie zaproponuje jedynie kierunkowe przeglądy dyrektyw. Dodatkowo konieczny jest rzetelny opis sektora ciepłowniczego, który pozostaje

słabo rozpoznany. Brakuje charakterystyki sektora na poziomie państw członkowskich i całej UE, rozpoznania potrzeb, potencjału i statystyk. Strategia powinna tę lukę wypełnić.

WNIOSKI

Strategia opisz sektor ciepłowniczy, jego potrzeby i potencjał w wypełnianiu celów unijnej polityki klimatycznej i energetycznej. Z kwestii strategicznych nacisk zostanie położony na oszczędność energii pierwotnej, efektywność energetyczną i wzrost udziału OZE. Duża część poświęcona będzie efektywności energetycznej budynków. Zagwarantowana zostanie elastyczność technologiczna, ze wskazaniem na centralne ogrzewanie, pompy grzewcze i kogenerację. Strategia podkreśli konieczność wzrostu konkurencji na rynku oraz zapewnienia konsumentom wyboru rozwiązań. Nie pojawią się propozycje nowych instrumentów prawnych, jedynie wytyczne co do przeglądu istniejącej legislacji.

Źródła:

1. European Partnership for Energy and the Environment: EPEE position paper „EU Heating&Cooling Strategy: Key considerations from the European heating, cooling and heat pump industry.
2. ECOFYS: position paper „A heating&cooling strategy for teh European building sector until 2050”.
3. Eurofuel The European Heating Oil Association: Position statement „A Technology-Open strategy for Heating and Cooling in Europe”.
4. WWF: Position paper „Five Principles for the Heating and Cooling Strategy”.
5. European Heat Pump Association (EHPA): The draft position of EPHA „What should be part of an EU Strategy for Heating and Cooling?”.
6. European Heating Industry (EHI): EHI position statement.
7. Fortum: Fortum View „European Heating and Cooling Strategy”.
8. European Federation of Intelligent Energy Efficiency Services” (EFIEES): “Some key ideas for the upcoming EU Strategy for Heating and Cooling”.
9. COGEN The European Association for the Promotion of Cogeneration: “Towards an EU Heating and Cooling Strategy”.

konferencja

Rynek Ciepła Systemowego V

Lublin
16-18 lutego
2016

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
Lubelskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej S.A.
oraz Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Puławach
zapraszają do udziału w V Konferencji Rynek Ciepła Systemowego,
która odbędzie się w dniach 16-18 lutego 2016 r.
w Hotelu Mercure Lublin Centrum w Lublinie przy Al. Raclawickich 12.

Zaproszenie, druk karty zgłoszenia oraz program konferencji: www.igcp.org.pl

Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie

Patronat Honorowy Konferencji:

Krzysztof Żuk – Prezydent Miasta Lublina
Janusz Grobel – Prezydent Miasta Puławy

Patronat medialny:

Interpelacja nr 34629 do ministra gospodarki w sprawie zmiany sposobu zasilenia w ciepło w postaci budowy wysokoparametrowego przyłącza ciepłowniczego dla wspólnot mieszkaniowych

**Interpelacja nr 34629
do ministra gospodarki
w sprawie zmiany sposobu zasilenia w ciepło w postaci budowy
wysokoparametrowego przyłącza ciepłowniczego dla wspólnot mieszkaniowych**

Panie Ministrze,

Przedsiębiorstwa energetyki ciepłej kierują do właścicieli lokali m.in. we wspólnotach mieszkaniowych żądanie udziału w kosztach budowy wysokoparametrowego przyłącza ciepłowniczego, udogodnienia pomieszczeń na cele budowlane w związku z tą budową oraz budowy indywidualnego dwufunkcyjnego węzła ciepłowniczego.

Czy prawdą jest, że dostarczanie ciepła w obecny sposób tj. siecią niskoparametrową do budynków wielorodzinnych po 2017 roku będzie niemożliwe i z jakich dokumentów to wynika?

Co jest celem takiej inwestycji i czy udział właścicieli lokali w kosztach inwestycji jest obowiązkowy i w jakim zakresie (proszę podać stosowne regulacje prawne)?

Czy przedsiębiorstwa energetyki ciepłej mają prawo żądać wydania pomieszczenia w budynku dla lokalizacji węzła ciepłego nieodpłatnie z wyłącznym dostępem przedsiębiorstwa?

Czy do obowiązków właścicieli lokali należy zapewnienie środków technicznych dla dostawy ciepłej wody w celu zapewnienia wymaganego ciśnienia w wodociągu i czy mieszkańcy mają takie możliwości techniczne?

Jakie są konsekwencje nie wyrażenia zgody mieszkańców wspólnoty na udział w wyżej wymienionej inwestycji?

Gabriela Masłowska

Odpowiedź na interpelację nr 34629 w sprawie zmiany sposobu zasilania w ciepło w postaci budowy wysokoparametrowego przyłącza ciepłowniczego dla wspólnot mieszkaniowych

Odpowiedź na interpelację nr 34629 w sprawie zmiany sposobu zasilania w ciepło w postaci budowy wysokoparametrowego przyłącza ciepłowniczego dla wspólnot mieszkaniowych

Odpowiadający: sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Anna Nemś

Warszawa, 09-10-2015

W odpowiedzi na interpelację poseł Gabrieli Masłowskiej z dnia 21 września 2015 r. (nr 34629) w sprawie zmiany sposobu zasilania w ciepło w postaci budowy wysokoparametrowego przyłącza ciepłowniczego dla wspólnot mieszkaniowych, uprzejmie przesyłam następujące informacje.

Na wstępie pragnę poinformować, iż w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 t.j. ze zm.) nie zdefiniowano pojęć sieć wysokoparametrowa oraz sieć niskoparametrowa. Z kolei zasady oraz wymagania techniczne w zakresie przyłączy odbiorców do sieci ciepłowniczej są określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 15 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowego funkcjonowania systemów ciepłowniczych (Dz. U. nr 16, poz. 92). W rozporządzeniu tym w § 1 zdefiniowane są między innymi takie pojęcia jak: sieć ciepłownicza, przyłącze, węzeł ciepłny, lecz nie ma rozróżnienia na sieć wysokoparametrową i niskoparametrową. Ani z ww. ustawy – Prawo energetyczne, ani też z ww. rozporządzenia nie wynika żaden zakaz dostarczania ciepła za pomocą sieci niskoparametrowej.

W odniesieniu do kwestii związanych z podziałem kosztów przyłączenia do sieci, w tym budowy przyłącza, to są one regulowane przepisami art. 7 ust. 8 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne oraz przepisami § 37 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 września 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. Nr 194, poz. 1291). Chcę dodatkowo zaznaczyć, że ubiegający się o przyłączenie do sieci składa wniosek do przedsiębiorstwa ciepłowniczego o określenie warunków przyłączenia. Wydane warunki przyłączenia, zgodnie z § 7 ust. 3 ww. rozporządzenia w sprawie szczegółowego funkcjonowania systemów ciepłowniczych powinny zawierać między innymi miejsce rozgraniczenia własności oraz miejsce rozgraniczenia eksploatacji instalacji lub urządzeń znajdujących się w pomieszczeniu węzła ciepłnego, między przedsiębiorstwem ciepłowniczym lub dystrybutorem a odbiorcą. Tak więc to czy przedsiębiorstwo ciepłownicze ma prawo żądać dostępu do pomieszczenia gdzie znajduje się węzeł ciepłny, zależy od zapisów znajdujących się w warunkach przyłączenia i umowie o przyłączenie.

W nawiązaniu do kwestii zmiany sposobu zasilania w ciepło pragnę zachęcić wspólnoty lub spółdzielnie mieszkaniowe, które zgłosiły się do Pani Poseł, do aktywnego współdziałania z przedsiębiorstwem ciepłowniczym, ponieważ może się okazać, iż proponowana przez to przedsiębiorstwo modernizacja pozwoli na zmniejszenie zużycia ciepła w całym budynku lub przyczyni się do zamiany węzła grupowego na węzły indywidualne. Moim zdaniem warto dokonać stosownej analizy kosztów i korzyści proponowanego przedsięwzięcia, by mieć pełną wiedzę i świadomość skutków, w tym liczonych w dłuższym horyzoncie czasowym.

Wyrażam przekonanie, iż przedstawione powyżej informacje stanowią wystarczające wyjaśnienia w odniesieniu do poruszonych przez Panią Poseł kwestii.

Interpelacja nr 34253 do ministra środowiska w sprawie ustawy Prawo ochrony środowiska

Interpelacja nr 34253 do ministra środowiska w sprawie ustawy Prawo ochrony środowiska

Szanowny Panie Ministrze!

Zgodnie z raportem NIK, Polska od lat nie spełnia unijnych standardów jakości powietrza. Co więcej ma najbardziej zanieczyszczone powietrze w UE. Grozi to pogorszeniem stanu zdrowia Polaków. Wskutek chorób wywołanych zanieczyszczonym powietrzem umiera do 45 tys. osób rocznie. Poza tym grożą nam również sankcje finansowe za niedostosowanie się do dyrektywy unijnej – nawet 4 mld złotych.

Wprowadzono poprawki do ustawy Prawo ochrony środowiska - tzw. ustawa antyśmogowa. Na jej podstawie wprowadzone zostaną przepisy pozwalające samorządom na systematyczne ograniczanie wytwarzanych zanieczyszczeń poprzez określenie, jaki rodzaj paliw stałych jest dozwolony, a także zakaz stosowania określonych instalacji, w których następuje spalanie. Rodzi to obawę, że obywatele zostaną obciążeni dodatkowymi kosztami ogrzewania.

W związku z przedstawioną powyżej kwestią proszę Pana Ministra o odpowiedź na następujące pytania:

- **Czy oznacza to, że może zostać wprowadzony zakaz palenia węglem w piecach?**
- **Czy Rząd przewiduje pokrycie części kosztów związanych z wymianą instalacji grzewczych?**
- **Jakie inne środki będą wprowadzone w celu poprawy jakości powietrza w Polsce?**

Wobec powyższego, uprzejmie proszę Pana Ministra o zajęcie stanowiska w przedstawionej sprawie.

Z poważaniem,
Przemysław Czarnecki

Odpowiedź na interpelację nr 34253 w sprawie ustawy Prawo ochrony środowiska

Odpowiedź na interpelację nr 34253 w sprawie ustawy Prawo ochrony środowiska

Odpowiadający: sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Marcin Korolec

Warszawa, 15-09-2015

Odpowiadając na interpelację pana posła Przemysława Czarneckiego nr K7INT34253, przekazaną pismem z dnia 26 sierpnia 2015 r., dotyczącą zmiany ustawy – Prawo ochrony środowiska wynikającej z tzw. ustawy antysmogowej, jak również innych środków wprowadzonych w celu poprawy jakości powietrza w Polsce, poniżej przedstawiam stosowne informacje.

Ad 1.

Uchwalona przez Sejm RP, po przyjęciu poprawek Senatu RP w dniu 10 września 2015 r., ustawa o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska, zwana w interpelacji pana posła ustawą antysmogową, procedowana była z inicjatywy poselskiej. Celem tej ustawy jest m.in. stworzenie lepszych możliwości zastosowania prawnych narzędzi poprawy jakości powietrza w Polsce, na szczeblu wojewódzkim i lokalnym. Nowela ustawy - Prawo ochrony środowiska (ustawy Poś), obejmuje m.in. art. 96, który przed zmianą dawał sejmikowi województwa możliwość podjęcia uchwały określającej dla terenu województwa lub jego części rodzajów lub jakości paliw dopuszczonych do stosowania. Przepis ten został zmieniony m.in. w celu umożliwienia organom samorządowym bardziej elastycznego stosowania tego instrumentu prawnego, poprzez wprowadzanie ograniczeń w zakresie rodzajów i jakości spalanych paliw lub poprzez określanie parametrów technicznych, wymagań technicznych lub parametrów emisji dla kotłów, zwłaszcza opalanych paliwami stałymi. Tak jak przed zmianą, stosowną uchwałę będzie mógł podjąć wyłącznie sejmik województwa, ale po uzyskaniu opinii właściwych miejscowo wójtów, burmistrzów lub prezydentów miast i starostów. Potrzeba zastosowania tego przepisu i zakres przyjętych rozwiązań będą każdorazowo oceniane przez właściwe władze samorządu województwa przy uwzględnieniu skutków środowiskowych, społecznych i gospodarczych.

Dotychczas w trybie art. 96 ustawy Poś (przed jego zmianą) podjęta była jedna uchwała - uchwała Sejmiku Województwa Małopolskiego dotycząca obszaru Gminy Miejskiej Kraków. Uchwała ta została jednak uchylona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, ze wskazaniem na m.in. przekroczenie upoważnienia wynikającego z tego przepisu. Zmiana art. 96 ustawy Poś, poprzez usunięcie formalnych barier w jego stosowaniu, będzie miała wpływ na wykorzystanie tego mechanizmu prawnego służącego poprawie stanu jakości powietrza, a tym samym zdrowia ludzi. Największym problemem dla jakości powietrza w Polsce jest ponadnormatywne stężenie pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz benzo(a)pirenu. Wysokie stężenie pyłu zawieszonego powoduje i pogłębia choroby płuc i układu krążenia, a benzo(a)piren jest związkiem rakotwórczym. Zanieczyszczenie powietrza wpływa na wzrost liczby zgonów z powodu chorób układu oddechowego i krążenia oraz wzrost liczby przypadków wymagających hospitalizacji. Generuje to koszty zewnętrzne w postaci wydatków budżetowych na leczenie chorób czy koszty zmniejszonej produktywności, tj. absencji w pracy, przechodzenia na rentę i wcześniejszą emeryturę.

Ad 2.

Odnosnie do finansowego wsparcia działań na rzecz szeroko rozumianej poprawy stanu środowiska, uprzejmie informuję, że głównym źródłem finansowania takich działań są fundusze ochrony środowiska.

Odpowiedź na interpelację nr 34253 w sprawie ustawy Prawo ochrony środowiska cd.

ska i gospodarki wodnej. Uwzględniając fakt, że duży wpływ na jakość powietrza ma sektor bytowo-komunalny oraz transport (tzw. niska emisja) oraz wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społecznym Ministerstwo Środowiska oraz Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) przygotowały w roku 2012 system finansowania działań naprawczych związanych z poprawą stanu jakości powietrza, na obszarach stref, w których notowane są przekroczenia standardów jakości powietrza. W ramach programu priorytetowego NFOŚiGW „Poprawa jakości powietrza” realizowany jest program pt. „Likwidacja niskiej emisji wspierająca wzrost efektywności energetycznej i rozwój rozproszonych odnawialnych źródeł energii”, tzw. KAWKA, na który przeznaczono kwotę 800 mln zł – 400 mln zł w dyspozycji NFOŚiGW oraz 400 mln zł w dyspozycji wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Okres wdrażania programu obejmuje lata 2014 – 2018, przy czym obecny program wynika z konsolidacji programu priorytetowego „Likwidacja niskiej emisji wspierająca wzrost efektywności energetycznej i rozwój rozproszonych odnawialnych źródeł energii. Część 1) Program pilotażowy KAWKA”, który był wdrażany przez NFOŚiGW w 2013 r. Głównym celem programu jest wsparcie działań mających wpływ na obniżenie emisji i dotrzymanie standardów jakości powietrza określonych w dyrektywie 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (CAFE) oraz zmniejszenie narażenia ludności na oddziaływanie zanieczyszczeń zagrażających zdrowiu i życiu ludzi (pyłu PM10 i PM2,5 oraz benzo(a)pirenu) w strefach, w których występują przekroczenia dopuszczalnych lub docelowych poziomów tych zanieczyszczeń. Beneficjentami programu są podmioty wskazane w programach ochrony powietrza, które planują albo realizują przedsięwzięcia mogące być przedmiotem dofinansowania. Z programu można uzyskać dofinansowanie do 90% kosztów kwalifikowanych przedsięwzięcia. Dotyczy to przede wszystkim podłączenia do miejskich sieci ciepłowniczych, wymiany urządzeń grzewczych na bardziej ekologiczne, termomodernizacji budynków, jak również montażu kolektorów słonecznych. Dzięki realizacji programu planuje się likwidację ok. 34 tys. lokalnych źródeł ciepła opalanych węglem, co spowoduje wyeliminowanie spalania węgla w lokalnych nieefektywnych źródłach ciepła w ilości 106 tys. ton rocznie.

Do programu KAWKA dotychczas przeprowadzono 2 nabory wniosków. W lipcu br. ruszył trzeci nabór. W nowym programie zmieniona została wielkość miejscowości, które mogą ubiegać się o dofinansowanie (z 10 tys. do 5 tys. mieszkańców), dzięki czemu mniejsze miasta i gminy też będą mogły skorzystać z pomocy finansowej.

Dodatkowo, środki na działania związane pośrednio z poprawą jakości powietrza można uzyskać z innych programów priorytetowych takich jak: BOCIAN - rozproszone, odnawialne źródła energii, PROSUMENT – linia dofinansowania z przeznaczeniem na zakup i montaż mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii, LEMUR – energooszczędne budynki użyteczności publicznej. Program PROSUMENT **wspiera inwestorów realizujących inwestycje typu prosumenckiego, które wpływają na ograniczanie szkodliwych emisji poprzez produkcję energii z odnawialnych źródeł.** W ramach tego programu osoby prywatne, a także wspólnoty i spółdzielnie mieszkaniowe, mogą skorzystać z niskoprocentowanych kredytów z dotacją sięgającą 40% kosztów kwalifikowanych inwestycji.

Jednocześnie w NFOŚiGW opracowywany jest nowy program priorytetowy dotyczący termomodernizacji budynków jednorodzinnych. Powinien on zostać wprowadzony do oferty Funduszu na przełomie lat 2015/2016. Jego planowany budżet to 300 mln zł. Program ten, wraz z obecnie realizowanym programem KAWKA, przyczyni się do zmniejszenia emisji pyłu, dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz benzo(a)pirenu z sektora bytowo-komunalnego, a tym samym do poprawy stanu jakości powietrza w Polsce.

Odpowiedź na interpelację nr 34253 w sprawie ustawy Prawo ochrony środowiska cd.

W celu efektywnej poprawy stanu jakości powietrza na działania w tym zakresie przeznaczone zostaną również środki finansowe w ramach Programu Operacyjnego „Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020” przyjętego przez Komisję Europejską w dniu 16 grudnia 2014 r. Budżet programu wynosi ponad 27,4 mld euro z Funduszy Europejskich, czyli ok. 115 mld zł. Najwięcej środków zasili przedsięwzięcia transportowe a więc drogi, koleje, transport miejski, lotniczy i morski. Następny w kolejności będzie sektor ochrony środowiska. Działania związane z poprawą stanu jakości powietrza będą obejmować m.in.:

- wspieranie wytwarzania i dystrybucji energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych,
- promowanie efektywności energetycznej i korzystania z odnawialnych źródeł energii przedsiębiorstwach,
- wspieranie efektywności energetycznej, inteligentnego zarządzania energią i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii w infrastrukturze publicznej, w tym w budynkach publicznych, i w sektorze mieszkaniowym,
- promowanie strategii niskoemisyjnych dla wszystkich rodzajów terytoriów, w szczególności dla obszarów miejskich, w tym wspieranie zrównoważonej multimodalnej mobilności miejskiej i działań adaptacyjnych mających oddziaływanie łagodzące na zmiany klimatu.

Na szczególną uwagę zasługuje duży projekt pt. „Kompleksowa likwidacja niskiej emisji na terenie konurbacji śląsko-dąbrowskiej”, realizowany z Programu POIiŚ 2014-2020, w ramach którego na terenie tej konurbacji podejmowane będą następujące działania:

- wspieranie efektywności energetycznej w budynkach mieszkalnych,
- efektywna dystrybucja ciepła i chłodu,
- promowanie wykorzystywania wysokosprawnej kogeneracji ciepła i energii elektrycznej.

Ponadto działania w zakresie poprawy jakości powietrza znalazły odzwierciedlenie w przygotowywanych przez gminy planach gospodarki niskoemisyjnej, których celem jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych oraz zanieczyszczeń powietrza. Plany muszą być spójne z programami ochrony powietrza przyjętymi w drodze uchwał przez sejmiki województw. Będą one stanowić podstawę do wykorzystania środków z funduszy EU, w tym przede wszystkim z Regionalnych Programów Operacyjnych Województw na lata 2014-2020.

Ad 3.

W Polsce, podobnie jak w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, funkcjonuje system oceny i kontroli jakości powietrza. Ramy prawne tego systemu określa ustawa Poś. System oparty jest na pomiarach prowadzonych w ramach państwowej sieci monitoringu w 46 strefach - 12 aglomeracjach, 18 miastach powyżej 100 tys. mieszkańców oraz 16 obszarach województw niewchodzących w skład aglomeracji i miast powyżej 100 tys. mieszkańców. Coroczna ocena jakości powietrza w tych strefach wykonywana jest zgodnie z obowiązującym prawem krajowym i europejskim. Na podstawie wyników oceny dokonuje się odpowiedniej klasyfikacji stref, odrębnie dla każdej z 12 substancji kontrolowanych w powietrzu. W przypadku wystąpienia przekroczenia dopuszczalnych lub docelowych poziomów substancji w powietrzu w danej strefie ustawa Poś (art. 91 ust. 3 i 5) obowiązuje zarząd województwa do opracowania programu ochrony powietrza, który jest przyjmowany przez sejmik województwa w drodze uchwały. Obecnie w kraju realizowanych jest 51 programów ochrony powietrza (POP) w związku ze stwierdzeniem przekroczenia poziomów dopuszczalnych i/lub docelowych zanieczyszczeń w powietrzu. W przypadku niektórych stref POP zostały uchwalone odrębnie dla każdego zanieczyszczenia, na podstawie wyników przeprowadzonych ocen jakości powietrza w strefach

Odpowiedź na interpelację nr 34253 w sprawie ustawy Prawo ochrony środowiska cd.

w kolejnych latach. Programy te, ze względu na charakter działań naprawczych, których realizacja zaplanowana jest na kilka lat (nawet do 2020 r.), są dokumentami wieloletnimi, w związku z czym oczekuje się, że efekt ich realizacji będzie widoczny dopiero w najbliższej przyszłości.

Analizy skuteczności realizowanych POP wskazują na występowanie pewnych barier i ograniczeń, które uniemożliwiają osiągnięcie pełnego, oczekiwanego w programach, efektu ekologicznego. Dostrzegając ten problem zmieniono w 2012 r. ustawę – Poś, dodając do niej m.in. przepis art. 91c umożliwiający Ministrowi Środowiska – w przypadku, gdy przekroczenie poziomów dopuszczalnych lub docelowych substancji w powietrzu występuje na znacznym obszarze kraju, a działania podjęte przez organy administracji samorządowej nie wpływają na poprawę stanu jakości powietrza – opracowanie Krajowego Programu Ochrony Powietrza. Program ten to dokument o charakterze strategicznym, wyznaczający cele i kierunki działań, jakie powinny zostać uwzględnione w szczególności na szczeblu lokalnym, w programach ochrony powietrza. Krajowy Program Ochrony Powietrza (KPOP) został opracowany i we wrześniu br. opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska (<http://www.mos.gov.pl/kpop>). Celem KPOP jest poprawa jakości powietrza na terenie całej Polski. Dotyczy to w szczególności obszarów o najwyższych stężeniach zanieczyszczeń powietrza oraz obszarów, na których występują duże skupiska ludności. W KPOP założono ramy czasowe realizacji działań: krótkoterminowe – do roku 2018, średnioterminowe – do roku 2020 oraz długoterminowe – do roku 2030. Jednocześnie w ramach działań krótkoterminowych wyznaczono działania priorytetowe do natychmiastowej realizacji. Wśród tych działań jest m. in. sfinalizowanie prac nad ustawą antysmogową, o której mowa w części pierwszej niniejszej odpowiedzi. Działania te powinny przyczynić się co najmniej do dotrzymania standardów jakości powietrza i ich utrzymania na poziomie określonym w prawodawstwie unijnym oraz krajowym, a w perspektywie do roku 2030 – zapewnić osiągnięcie standardów jakości powietrza na poziomach określonych przez Światową Organizację Zdrowia.

Dla osiągnięcia zamierzonych celów i efektywnej realizacji działań proponowanych do podjęcia na poziomie krajowym, wojewódzkim i lokalnym, niezbędne jest m.in.:

- podniesienie rangi zagadnienia jakości powietrza poprzez skonsolidowanie działań na szczeblu krajowym oraz powołanie szerokiego Partnerstwa na rzecz poprawy jakości powietrza,
- stworzenie ram prawnych sprzyjających realizacji efektywnych działań mających na celu poprawę jakości powietrza,
- włączenie społeczeństwa w działania na rzecz poprawy jakości powietrza poprzez zwiększenie świadomości społecznej oraz tworzenie trwałych platform dialogu z organizacjami społecznymi,
- rozwój i rozpowszechnienie technologii sprzyjających poprawie jakości powietrza,
- rozwój mechanizmów kontrolowania źródeł niskiej emisji sprzyjających poprawie jakości powietrza,
- upowszechnienie mechanizmów finansowych sprzyjających poprawie jakości powietrza.

Kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów wskazanych w KPOP ma zatem podjęcie spójnych działań o charakterze strategicznym, legislacyjnym, informacyjnym, technicznym, kontrolnym oraz finansowym na szczeblu krajowym, wojewódzkim i lokalnym.

Sekretarz Stanu
Pełnomocnik Rządu
do spraw Polityki Klimatycznej
z up. Ministra
Marcin Korolec

Szkolenie Ekonomiczne Turawa k/Opola 6-8 X 2015 r.

■ W dniach 6-8 października 2015 r. w Hotelu Zacisze w Turawie k/Opola odbyło się Szkolenie Ekonomiczne.

W szkoleniu zorganizowanym wspólnie przez Izbę Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie i Energetykę Ciepłą Opolszczyzny S.A. uczestniczyło 47 osób z przedsiębiorstw ciepłowniczych.

Szkolenie Ekonomiczne moderował Bronisław Szajda – Członek Zarządu, Dyrektor Ekonomiczny ECO S.A.

Program szkolenia obejmował:

- Wykład nt. „Aspekty ekonomiczne Programu Promocji Ciepła Systemowego”, który przedstawił Sebastian Piechocki – Zarządzający Programem Promocji Ciepła Systemowego.
- Wykład nt. „Rachunkowość w przedsiębiorstwie ciepłowniczym – aspekty praktyczne. Zamknięcie bilansowe roku 2015”, który przedstawiła Dr Gyöngyvér Takáts – Trener, współpracująca z Fundacją Rozwoju Rachunkowości, właściciel Biura Rachunkowego „Rzetelne Księgi”, Redaktor Merytoryczny Biuletynu Głównego Księgowego wydawanego przez INFOR Ekspert.
- Wykład nt. „Podatek od towarów i usług w ciepłownictwie – aktualne problemy, zmiany w 2016 r.”, który przedstawił Piotr Kowerdej – Doradca Podatkowy, Rewolucja Umysłów, Łódź.
- Wykład nt. „Zmiany w akcyzie od paliw i energii w 2016 r.”, który przedstawił Wojciech Krok – Doradca Podatkowy, Parulski i Wspólnicy Doradcy Podatkowi s.c. Warszawa
- Wykład nt. „Podatek dochodowy od osób prawnych i podatek od nieruchomości w ciepłownictwie – aktualne problemy, zmiany w 2016 r.”, który przedstawił Dr Grzegorz Matysek – Doradca Podatkowy, Członek Zarządu, Dyrektor Biura Doradztwa Podatkowego, DORADCA Zespół Doradców Finansowo-Księgowych w Lublinie.

Na zakończenie szkolenia uczestnicy otrzymali certyfikaty.

Szkolenie Ekonomiczne Gdynia 20-22 X 2015 r.

■ W dniach 20-22 października 2015 r. w Hotelu Nadmorski w Gdyni się Szkolenie Ekonomiczne.

W szkoleniu zorganizowanym wspólnie przez Izbę Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie i Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Gdyni uczestniczyły 82 osoby z przedsiębiorstw ciepłowniczych.

Program szkolenia obejmował:

- Wykład nt. „Aspekty ekonomiczne Programu Promocji Ciepła Systemowego”, który przedstawił Sebastian Piechocki – Zarządzający Programem Promocji Ciepła Systemowego.
- Wykład nt. „Rachunkowość w przedsiębiorstwie ciepłowniczym – aspekty praktyczne. Zamknięcie bilansowe roku 2015”, który przedstawił Dr Ernest Podgórski – Prezes Zarządu, Biegły Rewident, Zespół Biegłych Rewidentów Saldo-Kredyt Gdynia.
- Wykład nt. „Podatek od towarów i usług w ciepłownictwie – aktualne problemy, zmiany w 2016 r.”, który przedstawił Andrzej Nikończyk – Członek Zarządu, Doradca Podatkowy, Kolibski Nikończyk Dec & Partnerzy Doradztwo Podatkowe Warszawa.
- Wykład nt. „Zmiany w akcyzie od paliw i energii w 2016 r.”, który przedstawił Wojciech Krok – Doradca Podatkowy, Parulski i Wspólnicy Doradcy Podatkowi s.c. Warszawa.
- Wykład nt. „Podatek dochodowy od osób prawnych i podatek od nieruchomości w ciepłownictwie – aktualne problemy, zmiany w 2016 r.”, który przedstawił Grzegorz Wachołek – Kierownik w Departamencie Podatków Bezpośrednich, ECDDP Warszawa.

Na zakończenie szkolenia uczestnicy otrzymali certyfikaty.

Uczestnicy szkolenia mieli możliwość na zaproszenie OPEC Gdynia obejrzeć spektakl „Bóg Mordu” w Teatrze Miejskim w Gdyni.

Szkolenie: Aktualne obowiązki przedsiębiorstw wynikające z nowej ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz dyrektywy IED 14 X 2015 r. w Warszawie

■ W dniu 14 października 2015 r. w Hotelu Puławska Residence w Warszawie zostało zorganizowane szkolenie nt. „Aktualne obowiązki przedsiębiorstw wynikające z nowej ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz dyrektywy IED”.

W szkoleniu uczestniczyło 56 osób z przedsiębiorstw ciepłowniczych.

Program szkolenia obejmował:

Wykład nt.

- Optymalne wdrożenie obowiązku dotyczącego raportu początkowego w przedsiębiorstwie (Dyrektywa IED).
- Konsekwencje wejścia w życie nowej ustawy o handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych - obowiązek zmiany pozwoleń na uczestnictwo w handlu uprawnieniami do emisji.

Wykład z tego zakresu przedstawiły Panie: Ewa Rutkowska-Subocz oraz Agnieszka Skorupińska z Kancelarii Prawniczej Dentons Warszawa.

Wykład nt.

- Obrót uprawnieniami do emisji w ujęciu praktycznym.
- Praktyczne aspekty zwrotu uprawnień.
- Załączniki wymagane do aktualizacji danych dotyczących rachunków w rejestrze Unii.
- Definicja nominalnej mocy cieplnej i mocy znamionowej stosowana przez KOBIZE do charakterystyki kotła wchodzącego w skład instalacji.
- Raport do Krajowej bazy, a wykaz opłaty – raportowane zanieczyszczenia, terminy, zakres.

Wykład z tego zakresu przedstawili Panowie: Krystian Grzybowski oraz Przemysław Jędrysiak z KOBIZE Warszawa.

